

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2018

1296/2018

Laki

vakuutuskassalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan vakuutuskassalain (1164/1992) 2, 3, 9 a ja 10 §, 12 §:n 2 kohta, 18, 27, 81 a ja 82 a §, 83 §:n 1 ja 2 momentti, 83 g–83 j, 83 s, 83 v–83 y, 84 a, 84 b ja 101 § sekä 14 a luku,

sellaisina kuin niistä ovat 2 § laeissa 392/2006 ja 323/2015, 3 § laeissa 287/2000, 392/2006, 175/2009 ja 1250/2011, 9 a, 27, 81 a ja 82 a §, 83 §:n 1 momentti, 83 h–83 j, 84 a ja 84 b sekä 101 § laissa 392/2006, 10 § osaksi laissa 250/2002, 83 §:n 2 momentti laissa 1777/1995, 83 g § laissa 168/2017, 83 s ja 83 v–83 y § laissa 307/2015 sekä 14 a luku laeissa 392/2006 ja 1250/2011, sekä

lisätään lakiin uusi 2 a, 2 b, 8 b ja 8 c §, lakiin uusi 6 a luku ja 81 b §, 83 §:ään siitä lailla 323/2015 kumotun 8 momentin tilalle uusi 8 momentti sekä uusi 11 momentti, lakiin siitä lailla 168/2017 kumotun 83 m §:n tilalle uusi 83 m § ja lakiin uusi 84 c–84 h § sekä lakiin uusi 9 a ja 14 b luku, seuraavasti:

2 §

Vakuutuskassaan, joka harjoittaa työntekijän eläkelain (395/2006), yrittäjän eläkelain (1272/2006), sairausvakuutuslain (1224/2004) tai Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain (566/2005) mukaista toimintaa, sovelletaan tämän lain säännöksiä, jos mainituista laeista ei muuta johdu. Tämän lain 2 a, 2 b, 8 b, 8 c ja 9 a §, 6 a luku, 81 a, 81 b, 82 a ja 83 §, 83 f §:n 3 momentti, 83 g–83 y § sekä 8, 9 a, 14 a ja 14 b luku ei kuitenkaan koske työntekijän eläkelain ja yrittäjän eläkelain mukaista eläkekassan toimintaa. Sama vakuutuskassa ei saa harjoittaa sairausvakuutuslain mukaista toimintaa ja eläkevakuutustoimintaa.

Tämän lain 2 a, 2 b, 8 a–8 c, 9 a, 79, 81 a, 81 b, 82 a, 83 s–83 y, 84 a–84 h §:ää sekä 6 a, 9 a, 14 a ja 14 b lukua, ei sovelleta vakuutuskassaan, joka myöntää 1 §:n 1 momentin 2–4 kohdassa tarkoitettuja korvauksia ja avustuksia eikä vakuutuskassaan, joka myöntää 1 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuja sosiaalisen henkilövakuutustoiminnan piiriin kuuluvia muita etuuksia kuin lisäeläke-etuuksia.

Mikä tämän lain nojalla koskee eläkekassan lisäeläke-toimintaa, sovelletaan ETA-lisäeläkekassaan, jollei 14 a tai 14 b luvussa toisin säädetä.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, 77 e §:ää sovelletaan lakisääteistä eläkevakuutustoimintaa harjoittavaan eläkekassaan, jossa on myös lisäeläke-toimintaa harjoittava osasto, jossa on vähintään 100 vakuutettua.

Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitettuun ulkomaiseen ETA-vakuutusyhtiöön, joka harjoittaa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

HE 205/2018
TaVM 24/2018
EV 189/2018

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2016/2341/EU (32016L2341); EYVL L 354, 23.12.2016, s. 37

(EU) 2016/2341 4 artiklassa tarkoitettua ammatillista lisäeläketoimintaa, sovelletaan tämän lain säännöksiä ulkomaisesta ETA-lisäeläkelaitoksesta. Edellä tarkoitettu vakuutusyhtiö voi vastaanottaa tai siirtää lisäeläkejärjestelyn noudattaen, mitä tässä laissa säädetään lisäeläkejärjestelyn rajat ylittävistä siirrosta.

2 a §

Tämän lain 77 c–77 q, 84 c–84 h, 101 a–101 f ja 101 h §:ää ja 14 a lukua, ei sovelleta lisäeläketoimintaan, jossa on vähemmän kuin 100 vakuutettua.

Tämän lain 8 b, 8 c ja 77 b §:ää ja 83 §:n 2 momenttia ei sovelleta lisäeläketoimintaan, jossa on vähemmän kuin 16 vakuutettua.

Tämän lain 27 §:n 2 momenttia ja 33 a, 84 a ja 84 b §:ää, ei sovelleta lisäeläketoimintaan, jossa on vähintään 100 vakuutettua.

2 b §

Sen estämättä, mitä 2 a §:ssä säädetään, eläkekassa, jonka lisäeläketoiminnassa on vähemmän kuin 100 vakuutettua, voi ilmoittaa Finanssivalvonnalle harjoittavansa toimintaansa ilmoitusta seuraavan tilikauden alusta lukien niiden tämän lain säännösten mukaisesti, joita sovelletaan sellaiseen eläkekassaan, jonka lisäeläketoiminnassa on vähintään 100 vakuutettua. Jos eläkekassa peruuttaa ilmoituksensa, sen toimintaan sovelletaan peruuttamista seuraavan tilikauden alusta lukien niitä tämän lain säännöksiä, joita sovelletaan eläkekassaan, jossa on vähemmän kuin 100 vakuutettua.

Eläkekassan, jossa on ollut vähemmän kuin 100 vakuutettua, tulee viipymättä ilmoittaa Finanssivalvonnalle, jos lisäeläketoiminnassa vakuutettujen lukumäärä nousee 100:aan.

Eläkekassan, jonka lisäeläketoiminnassa vakuutettujen lukumäärä nousee vähintään 16:een, tulee ilmoittaa tästä viipymättä Finanssivalvonnalle.

Eläkekassa voi ilmoittaa Finanssivalvonnalle, jos vakuutettujen määrä lisäeläketoiminnassa vähenee alle 100 vakuutettuun. Ilmoituksen tehneeseen eläkekassaan sovelletaan 2 a §:ää ilmoitusta seuraavan tilikauden alusta lukien. Jos eläkekassa, jonka vakuutettujen lukumäärä on vähentynyt alle 100:n, ei tee edellä mainittua ilmoitusta, sen toimintaan sovelletaan säännöksiä, joita muutoin sovelletaan sellaiseen eläkekassaan, jonka lisäeläketoiminnassa on vähintään 100 vakuutettua.

Finanssivalvonta merkitsee tiedon 1–4 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta vakuutuskassarekisteriin. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tarkoitettun ilmoituksen sisällöstä.

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *eläkekassalla* vakuutuskassaa, jonka pääasiallisena tarkoituksena on myöntää eläkkeitä;

2) *sairauksassalla* vakuutuskassaa, jonka pääasiallisena tarkoituksena on myöntää korvausta sairauden johdosta;

3) *lisäeläketoiminnalla* yksinomaan vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia myöntävää eläkekassaa tai eläkekassan vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia myöntävää osastoa;

4) *osakkaalla* jatkuvan vakuutusmaksun suorittajaa;

5) *ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalla laitoksella* laitoksen oikeudellisesta muodosta riippumatta laitosta, joka toimii rahastointiperiaatteella ja joka on perustettu erillään rahoittavista yrityksistä tai toimialoista ja jonka tehtävänä on tarjota työhön perustuvia lisäeläke-etuuksia sopimuksen tai sovitun sitoumuksen perusteella, jotka on tehty:

a) yksilöllisesti tai keskitetysti työnantajan (työnantajien) ja työntekijän (työntekijöiden) tai näiden edustajien välillä, tai

- b) yksilöllisesti tai keskitetysti itsenäisten ammatinharjoittajien kanssa kotijäsenvaltioiden ja vastaanottavien jäsenvaltioiden oikeuden mukaisesti, ja jonka toiminta johtuu suoraan tästä tehtävästä;
- 6) *lisäeläkejärjestelyllä* sopimusta, muuta perustamiskirjaa tai sääntöjä, jossa määritellään lisäeläkejärjestelyssä myönnettävät lisäeläke-etuudet ja niiden myöntämisedellytykset;
- 7) *rahoittavalla yrityksellä* yritystä tai muuta elintä, joka toimii työnantajana tai itsenäisenä ammatinharjoittajana tai näiden yhdistelmänä ja joka tarjoaa lisäeläkejärjestelyä tai suorittaa maksuosuuksia lisäeläkelaitokselle, riippumatta siitä, onko yrityksen tai elimen osana tai muodostaako sen yksi tai useampi oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö;
- 8) *lisäeläke-etuuksilla* eläkekassan myöntämiä muita kuin lakisääteisiä etuuksia, jotka suoritetaan eläkkeelle siirtymisen tai odotettavissa olevan eläkkeelle siirtymisen perusteella, tai kyseisten etuuksien lisäksi ja niitä täydentävänä kuoleman tai työkyvyttömyyden tapauksessa tai työskentelyn keskeytyessä maksettavia vapaaehtoisia etuuksia taikka sairaustapauksessa, varojen puutteessa tai kuolemantapauksessa myönnettäviä lisätukia tai palveluja; eläkkeellä oloajan taloudellisen turvan mahdollistamiseksi näitä etuuksia voidaan maksaa koko jäljellä olevan elinajan, määräaikaaisesti, kertasuorituksena tai näiden maksutapojen yhdistelminä;
- 9) *toimintapiirillä* niitä henkilöitä, jotka voivat olla kassassa vakuutettuina;
- 10) *jäsenellä* vakuutuskassassa vakuutettua henkilöä, jolla on äänioikeus kassan kokouksessa; henkilö, jonka vakuutettuna oleminen riippuu toisen henkilön vakuutettuna olemisesta, ei ole kassan jäsen;
- 11) *vakuutetulla* henkilöä, joka on aiemman tai nykyisen ammatillisen toimintansa perusteella oikeutettu lisäeläke-etuuksiin lisäeläkejärjestelyn määräysten mukaisesti ja joka ei ole etuudensaaja tai mahdollinen vakuutettu;
- 12) *etuudensaajalla* henkilöä, joka nauttii lisäeläke-etuuksia;
- 13) *mahdollisella vakuutetulla* henkilöä, jolla on oikeus liittyä lisäeläkejärjestelyyn;
- 14) *toimivaltaisella viranomaisella* kansallista viranomaista, joka on nimetty hoitamaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/2341 säädetyt tehtävät;
- 15) *ETA-lisäeläkekassalla* 14 a ja 14 b luvussa tarkoitettua eläkekassaa, joka harjoittaa vain rajat ylittävää toimintaa tai edellä mainitun lisäksi myös vapaaehtoista lisäeläketoimintaa;
- 16) *Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella* Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1094/2010 tarkoitettua viranomaista;
- 17) *kotivaltiota* ETA-valtiota, jossa lisäeläkelaitos on rekisteröity tai hyväksytty ja jossa sen keskushallinto sijaitsee;
- 18) *vastaanottavalla valtiolla* ETA-valtiota, jonka ammatillista lisäeläkejärjestelyä koskevaa sosiaali- ja työoikeutta sovelletaan rahoittavan yrityksen ja vakuutettujen tai etuudensaajien väliseen suhteeseen;
- 19) *siirtävällä lisäeläkelaitoksella* lisäeläkelaitosta, joka siirtää kokonaan tai osittain lisäeläkejärjestelyn vastuut, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muut velvoitteet ja oikeudet sekä vastaavat varat tai niitä vastaavat käteisvarat toisessa ETA-valtiossa rekisteröityyn tai hyväksytyyn lisäeläkelaitokseen;
- 20) *vastaanottavalla lisäeläkelaitoksella* lisäeläkelaitosta, joka vastaanottaa kokonaan tai osittain lisäeläkejärjestelyn vastuut, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muut velvoitteet ja oikeudet sekä vastaavat varat tai niitä vastaavat käteisvarat toisessa ETA-valtiossa rekisteröidyltä tai hyväksytyltä lisäeläkelaitokselta;

21) *pysyvällä välineellä* sellaista välinettä, jonka avulla vakuutettu tai etuudensaaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että ne ovat saatavilla myöhempää käyttöä varten ja tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina;

22) *keskeisellä toiminnolla* lisäeläketoiminnan hallintojärjestelmään kuuluvaa valmiutta suorittaa käytännön tehtäviä, joihin kuuluvat riskienhallintatoiminto, sisäisen tarkastuksen toiminto ja aktuaaritoiminto;

23) *toiminnasta tosiasiallisesti vastaavilla henkilöillä* lisäeläketoimintaa harjoittavan eläkekassan hallituksen jäseniä ja toimitusjohtajaa;

24) *rajat ylittävällä toiminnalla* sellaisen lisäeläkejärjestelyn hallinnointia, jossa rahoittavan yrityksen sekä vakuutettujen ja etuudensaajien väliseen suhteeseen sovelletaan jonkin muun ETA-valtion kuin kotivaltion ammatillisiin lisäeläkejärjestelyihin sovellettavaa sosiaali- ja työoikeutta;

25) *ulkomaisella ETA-lisäeläkelaitoksella* ammatillista lisäeläketoimintaa harjoittavaa lisäeläkelaitosta, joka harjoittaa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2341/2016 tarkoitettua lisäeläketoimintaa ja joka on rekisteröity muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa;

26) *palveluyrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa vakuutuslainsäädännön mukaisesti liittyviä palveluita;

27) *ETA-valtiolla* Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota;

28) *OECD-valtiolla* Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöön kuuluvaa valtiota;

29) *kiinteistöyhteisöllä* yhteisöä, jonka pääasiallisena omaisuutena on ETA-valtiossa sijaitsevia kiinteistöjä ja rakennuksia, ETA-valtiossa sijaitsevaan kiinteään omaisuuteen tai vesivoimaan kohdistuvia oikeuksia sekä osuuksia ja osakkeita yhteisöistä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja joiden pääasiallisena tarkoituksena on omistaa edellä tarkoitettuja kiinteistöjä ja rakennuksia ja edellä tarkoitettuja oikeuksia;

30) *konsernilla* kirjanpitolaissa (1336/1997) tarkoitettua konsernia;

31) *vastuuvelan bruttomäärällä* vastuuvelan kokonaismäärää ennen 83 §:n 3 momentissa säädettyjen erien vähentämistä;

32) *velkasitoumuksella* laina- ja muuta saamista ja edellä tarkoitetuille sitoumuksille kertynyttä korkoa sekä joukkovelkakirjalainaa ja muita raha- ja pääomamarkkinavälineitä, ei kuitenkaan osaketta, osuutta, johdannais sopimusta eikä sellaista sitoumusta, jolla on huonompi etuoikeus kuin velallisen muilla sitoumuksilla;

33) *biometrisellä riskillä* kuolemaan, työkyvyttömyyteen ja pitkäikäisyyteen liittyviä riskejä;

34) *säännellyllä markkinalla* kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa (1070/2017) tarkoitettua säänneltyä markkinaa;

35) *monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä* kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettua monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää;

36) *organisoidulla kaupankäyntijärjestelmällä* kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettua organisoitua kaupankäyntijärjestelmää.

8 b §

Eläkekassan on sijoitettava lisäeläketoiminnan varat vakuutettujen ja etuudensaajien pitkän aikavälin edun mukaisesti. Eläkekassan ja sen sijoituksia hoitavan yhteisön tulee eturistiriitatilanteessa varmistaa, että sijoitukset tehdään vain vakuutettujen ja etuudensaajien edun mukaisesti.

Sen lisäksi, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään, eläkekassa voi lisäeläketoiminnan varoja sijoittaessaan ottaa huomioon sijoitusten pitkän aikavälin vaikutukset ympäristöön, sosiaalisiin tekijöihin sekä hallintotapaan liittyviin tekijöihin.

8 c §

Eläkekassan lisäeläke toiminnan varat on sijoitettava siten, että varmistetaan sijoitusten suojaus, laadukkuus, tuottavuus ja rahaksi muutettavuus kokonaisuutena.

Eläkekassan lisäeläke toiminnan varat on sijoitettava pääasiallisesti säännellylle markkinalle. Sijoitukset säännellyn markkinan ulkopuolelle on pidettävä varovaisuuden edellyttämällä tasolla.

9 a §

Lisäeläke toiminnassa on pyrittävä riskien ja etujen oikeudenmukaiseen jakautumiseen sukupolvien välillä.

10 §

Vakuutuskassan voi perustaa yksi tai useampi perustaja. Perustajan tulee olla Suomen tai ETA-valtion kansalainen taikka yhteisö tai säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa tai muussa ETA-valtiossa. Avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö voi olla perustajana edellyttäen, että yhtiön velvoitteista henkilökohtaisessa vastuussa olevat yhtiömiehet ovat Suomen tai muun ETA-valtion kansalaisia. Finanssivalvonnan luvalla voi muukin yhteisö tai säätiö olla perustajana.

Lisäeläke toimintaa harjoittavan eläkekassan keskushallinnon on sijaittava Suomessa. Keskushallinnon sijaintipaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa ETA-lisäeläkekassan keskeiset strategiset päätökset tehdään.

Vajaavaltainen, konkurssissa oleva tai liiketoimintakieltoon määrätty ei voi olla perustajana.

12 §

Vakuutuskassan säännöissä on mainittava:

2) kassan kotipaikkana oleva Suomen kunta ja jos lisäeläke toimintaa harjoittavan eläkekassan keskushallinto sijaitsee muualla kuin kotipaikassa, Suomen kunta, jossa keskushallinto sijaitsee;

18 §

Vakuutuskassa on oikeushenkilö, jonka perustamisesta päätetään perustamiskokouksessa. Perustamiskokous on pidettävä yhden vuoden kuluessa siitä, kun säännöt on vahvistettu.

Kassan perustamisesta päättävät sen perustajat. Jos takuuosuuden omistajilla on kassan sääntöjen mukaan äänioikeus, päättävät he perustamisesta.

Jos kassan perustamisesta päättävät yksinomaan perustajat, voidaan perustamiskokous pitää ilman kutsua. Muussa tapauksessa perustajien tulee kutsua hyväksymänsä takuuosuuden merkitsijät perustamiskokoukseen perustamiskirjassa määrättyllä tavalla. Perustamiskirja, sosiaali- ja terveysministeriön sääntöjen vahvistamista koskeva päätös ja merkintäasiakirja on perustajien toimesta vähintään viikon ajan ennen kokousta pidettävä kutsussa mainitussa paikassa merkitsijöiden nähtävinä.

Perustamiskokouksessa on perustajien esitettävä 3 momentissa tarkoitettut asiakirjat alkuperäisinä. Samoin perustajien on ilmoitettava hyväksymiään merkintöjä vastaava takuuosuuksien lukumäärä, takuuosuuksien jakautuminen merkitsijöille ja takuuosuuksista maksettu määrä. Nämä tiedot on otettava kokouksen pöytäkirjaan.

27 §

Toimitusjohtajan asuinpaikan on oltava ETA-valtiossa. Lisäksi vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä ja varajäsenistä on oltava asuinpaikka ETA-valtiossa, jollei Finanssivalvonta myönnä vakuutuskassalle lupaa poiketa tästä.

Vakuutuskassan johtoon kuuluvien on oltava hyvämaineisia. Heillä on oltava sellainen yleinen vakuutuskassatoiminnan tuntemus kuin vakuutuskassan toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen tai heidän palveluksessaan on oltava riittävän päteviä ja koekteita neuvonantajia.

Vakuutuskassan johdon tulee hoitaa kassaa ammattitaitoisesti ottaen huomioon jäsenten ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden sekä eläkkeensaajien edut.

Vajaavaltainen, konkurssissa oleva tai liiketoimintakieltoon määrätty ei voi olla hallituksen jäsenenä eikä toimitusjohtajana.

Finanssivalvonta voi pyytää toimittamaan sille selvityksen siitä, että johto täyttää tässä pykälässä säädetyt vaatimukset. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tarkoitettusta selvityksestä.

6 a luku

Lisäeläkkeitä myöntävän eläkekassan hallintojärjestelmä ja sijoitusten hoito

77 a §

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan eläkekassan lisäeläketoimintaan.

77 b §

Eläkekassalla on oltava tehokas hallintojärjestelmä, joka mahdollistaa toiminnan vakaan ja järkevän johtamisen ja hallinnoinnin ja joka on oikeassa suhteessa toiminnan kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Hallintojärjestelmässä on otettava huomioon eläkekassan sijoituspäätösten vaikutukset ympäristöön, sosiaalisiin tekijöihin sekä hallintotapaan liittyviin tekijöihin. Hallintojärjestelmää on arvioitava säännöllisesti.

Eläkekassan organisaatiorakenteen on oltava tarkoituksenmukainen ja selkeä. Vastualueet tulee jakaa ja erottaa asianmukaisesti toisistaan. Eläkekassalla on oltava tehokas tiedonvälitysjärjestelmä.

77 c §

Eläkekassan on vahvistettava riskienhallinnan, sisäisen tarkastuksen, tarvittaessa aktuaaritoiminnan ja ulkoistetun toiminnan järjestämistä koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja sovellettava niitä. Eläkekassan hallituksen on hyväksyttävä toimintaperiaatteet ennakolta sekä tarkasteltava niitä vähintään kolmen vuoden välein. Toimintaperiaatteet on mukautettava asianomaisen toiminnon tai alan merkittäviin muutoksiin.

Eläkekassalla on oltava tehokas sisäisen valvonnan järjestelmä, joka kattaa hallinto- ja kirjanpitoimenettelyt, sisäisen valvonnan periaatteet sekä asianmukaiset raportointijärjestelmät eläkekassan kaikilla organisaatiotasoilla.

Eläkekassan tulee tarkoituksenmukaisin ja oikeasuhteisin toimenpitein varmistaa toimintansa jatkuvuus ja säännöllisyys sekä laatia varautumissuunnitelma.

77 d §

Eläkekassan keskeisiä toimintoja suorittavien henkilöiden sekä niiden henkilöiden tai yksiköiden, joille on ulkoistettu keskeinen toiminto, tulee olla hyvämaineisia ja tehtävään sopivia. Vajaavaltainen, konkurssissa oleva tai liiketoimintakieltoon määrätty ei voi olla keskeistä toimintoa suorittava henkilö. Sopivuutta koskevalla vaatimuksella tarkoitetaan, että:

1) keskeisiä sisäisen tarkastuksen toimintoja suorittavilla henkilöillä on riittävästi ammatillista pätevyyttä, taitoa ja kokemusta tarkastuksen asianmukaiseen suorittamiseen;

2) keskeisiä aktuaaritoimintoja suorittavilla henkilöillä on riittävästi ammatillista pätevyyttä, taitoa ja kokemusta aktuaaritoimintojen asianmukaiseen suorittamiseen;

3) muita keskeisiä toimintoja suorittavilla henkilöillä on riittävästi pätevyyttä, taitoa ja kokemusta hoitamansa keskeisen toiminnon asianmukaiseen suorittamiseen.

Finanssivalvonta voi pyytää toimittamaan sille selvityksen siitä, että 1 momentissa tarkoitetut henkilöt täyttävät tässä pykälässä säädetyt vaatimukset. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tarkoitetusta selvityksestä.

77 e §

Eläkekassan toiminnasta tosiasiallisesti vastaavien henkilöiden tulee olla hyvämaineisia ja tehtävään sopivia. Eläkekassan hallituksen jäsenillä on yhdessä sekä eläkekassan toimitusjohtajalla yksin oltava riittävästi pätevyyttä, taitoa ja kokemusta eläkekassan järkevään ja vakaaseen johtamiseen ja hallintointiin.

Finanssivalvonta voi pyytää toimittamaan sille selvityksen siitä, että 1 momentissa tarkoitetut henkilöt täyttävät tässä pykälässä säädetyt vaatimukset. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tarkoitetusta selvityksestä.

77 f §

Jos Finanssivalvonta vaatii 77 d tai 77 e §:ssä tarkoitetulta henkilöltä selvityksen siitä, että hän täyttää mainitussa pykälässä säädetyt vaatimukset tai siitä että hän ei ole ollut konkurssissa, Finanssivalvonnan on hyväksyttävä muun ETA-valtion kuin Suomen kansalaiselta selvitykseksi vastaavat asiakirjat kuin Suomen kansalaiselta.

Finanssivalvonnan on myös hyväksyttävä 1 momentissa tarkoitetuksi selvitykseksi tuomioistuimen antama rekisteriote tai, jos tällaista ei ole saatavissa, vastaava asiakirja, jonka toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen on antanut siinä ETA-valtiossa, jonka kansalainen 77 d tai 77 e §:ssä tarkoitettu henkilö on. Jos edellä tarkoitetut asiakirjat eivät ole saatavissa, Finanssivalvonnan on hyväksyttävä selvitykseksi vakuutus, jonka 77 d tai 77 e §:ssä tarkoitettu henkilö on antanut Finanssivalvonnalle tai toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai notaarille siinä ETA-valtiossa, jonka kansalainen hän on. Edellä tarkoitetun oikeus- tai hallintoviranomaisen tai notaarin on todistettava vakuutus oikeaksi.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, Finanssivalvonnan on hyväksyttävä selvitykseksi siitä, että toisen ETA-valtion kuin Suomen kansalainen ei ole ollut konkurssissa, hänen toisen ETA-valtion kuin Suomen toimivaltaiselle viranomaiselle tai ammatti- tai toimialajärjestölle asiasta antama kirjallinen vakuutus.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitetut asiakirjat on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa niiden myöntämispäivästä.

77 g §

Eläkekassalla on oltava palkka- ja palkkiopolitiikka, jota sovelletaan sen toiminnasta tosiasiallisesti vastaaviin henkilöihin, keskeisten toimintojen suorittajiin ja muihin henkilöstöryhmiin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus eläkekassan riskiprofiiliin. Palkka- ja palkkiopolitiikkaa on sovellettava myös eläkekassan ulkoistettua toimintaa hoitaviin palveluyrityksiin elleivät ne kuulu seuraavien säädösten soveltamisalaan:

1) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY;

2) vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY;

3) vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU;

4) oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU;

5) rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU.

Palkka- ja palkkiopolitiikan ja sen soveltamisen tulee olla oikeassa suhteessa eläkekassan kokoon ja organisaatioon sekä eläkekassan toiminnan kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Palkka- ja palkkiopolitiikan vahvistamisen, täytäntöönpanon ja ylläpidon on sovittava yhteen eläkekassan toiminnan, riskiprofiilin, tavoitteiden, pitkän aikavälin etujen, rahoitusvakauden ja suorituskyvyn kanssa. Palkka- ja palkkiopolitiikka ei saa kannustaa riskinottoon, joka on ristiriidassa eläkekassan riskiprofiilin tai sääntöjen kanssa.

Eläkekassan on vahvistettava palkka- ja palkkiopolitiikan yleiset periaatteet, joiden ajantasaisuutta on tarkasteltava vähintään kolmen vuoden välein. Eläkekassa vastaa palkka- ja palkkiopolitiikan täytäntöönpanosta ja sen tulee hallinnoida sekä valvoa palkkoja ja palkkioita selkeästi, läpinäkyvästi ja tehokkaasti. Eläkekassan on säännöllisesti julkistettava merkitykselliset tiedot palkka- ja palkkiopolitiikastaan, jollei luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 toisin säädetä. Eläkekassan palkka- ja palkkiopolitiikan on:

- 1) tuettava eläkekassan turvaavaa, varovaista ja tehokasta johtamista ja hallinnointia;
- 2) vastattava eläkekassan hallinnoimien lisäeläkejärjestelyjen vakuutettujen ja etuudensaajien pitkän aikavälin etuja;
- 3) sisällettävä toimenpiteitä, joilla pyritään välttämään eturistiriidat;
- 4) oltava johdonmukainen moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa.

77 h §

Eläkekassalla on oltava keskeiset toiminnot. Eläkekassan keskeisiä toimintoja suorittavien henkilöiden tulee voida hoitaa tehtävänsä tehokkaasti, puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja riippumattomasti.

Yksi henkilö tai organisaatioyksikkö voi hoitaa useampaa kuin yhtä keskeistä toimintoa. Mitä edellä säädetään, ei sovelleta 77 k §:ssä tarkoitettuun sisäisen tarkastuksen toimintoon, jonka tulee olla riippumaton muista keskeisistä toiminnoista.

Keskeistä toimintoa suorittavan henkilön tai organisaatioyksikön on oltava eri kuin sillä työnantajalla, joka vakuuttaa työntekijöitään tai muita henkilöitä eläkekassassa, samaa keskeistä toimintoa suorittava henkilö tai organisaatioyksikkö. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, Finanssivalvonta voi eläkekassan hakemuksesta myöntää luvan suorittamaan keskeisiä toimintoja samalla henkilöllä tai organisaatioyksiköllä kuin edellä mainittu työnantaja, jos eläkekassa antaa selvityksen siitä, kuinka se estää tai käsittelee eturistiriitoja eläkekassassa vakuuttavan työnantajan kanssa ja jos eläkekassan toiminnan koko, luonne, laajuus ja monitahoisuus eivät muuta edellytä.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 3 momentissa tarkoitettusta hakemuksesta.

77 i §

Keskeistä toimintoa suorittavan henkilön on ilmoitettava kaikki olennaiset havainnot vastuualueeltaan ja niiden johdosta antamansa suositukset toimenpiteiksi eläkekassan hallitukselle, joka päättää tarvittavista toimenpiteistä.

Keskeistä toimintoa suorittavan henkilön on, rajoittamatta oikeutta olla todistamatta itseään vastaan, ilmoitettava Finanssivalvonnalle, jos eläkekassan hallitus ei toteuta asianmukaisia ja oikea-aikaisia korjaavia toimia, kun keskeistä toimintoa suorittava henkilö tai organisaatioyksikkö on ilmoittanut eläkekassan hallitukselle havainneensa:

- 1) huomattavan riskin, ettei eläkekassa noudata merkittävää lakisääteistä vaatimusta, ja tämä voisi vaikuttaa merkittävästi vakuutettujen ja etuudensaajien etuihin;
- 2) toimintonsa suorittamisen yhteydessä eläkekassaan ja sen toimintaan sovellettavien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten merkittävän aineellisen rikkomisen.

77 j §

Eläkekassalla on oltava tehokas riskienhallintatoiminto, joka on oikeassa suhteessa eläkekassan kokoon ja organisaatioon sekä eläkekassan toiminnan kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Riskienhallintatoiminnon on edistettävä riskienhallintajärjestelmän toimintaa. Riskienhallintajärjestelmässä tulee olla strategioita, prosesseja ja menettelyjä eläkekassan ja sen lisäeläkejärjestelyihin kohdistuvien yksittäisten ja yhdistettyjen riskien sekä näiden keskinäisten yhteyksien säännöllistä tunnistamista, mittaamista, seurantaa, hallintaa ja ilmoittamista varten. Riskienhallintajärjestelmässä tulee olla menettelyjä riskeistä ja niiden keskinäisistä yhteyksistä ilmoittamiseksi eläkekassan hallitukselle.

Eläkekassan riskienhallintajärjestelmän tulee sopia yhteen eläkekassan organisaation ja päätöksentekoprosessin kanssa. Riskienhallintajärjestelmän tulee kattaa riskit, joita voi esiintyä eläkekassassa tai ulkoistettuja toimintoja hoitavissa yrityksissä ja sen tulee olla oikeassa suhteessa eläkekassan kokoon ja organisaatioon sekä eläkekassan toiminnan kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Riskienhallintajärjestelmän on katettava vähintään seuraavat osa-alueet:

- 1) vakuutusliike ja varausten muodostaminen;
- 2) varojen ja velkojen hallinta;
- 3) sijoitukset, erityisesti johdannaiset, arvopaperistetut tuotteet ja vastaavat sitoumukset;
- 4) likviditeetti ja keskittymäriskin hallinta;
- 5) operatiivisten riskien hallinta;
- 6) vakuuttaminen ja muut riskienvähentämistekniikat;
- 7) sijoitussalkkua ja sen hoitoa koskevat ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja hallintotapaan liittyvät riskit ja niiden hallinta.

Jos vakuutetut ja etuudensaajat kantavat eläkekassan sääntöjen mukaisesti riskit, riskienhallintajärjestelmässä on tarkasteltava näitä riskejä myös vakuutettujen ja etuudensaajien kannalta.

77 k §

Eläkekassalla on oltava tehokas sisäisen tarkastuksen toiminto. Sisäisen tarkastuksen on arvioitava, ovatko sisäinen valvontajärjestelmä, hallintojärjestelmän muut osatekijät ja ulkoistetut toiminnot riittäviä ja tehokkaita. Sisäisen tarkastuksen toiminnon tulee olla oikeassa suhteessa eläkekassan kokoon ja organisaatioon sekä eläkekassan toiminnan kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen.

77 l §

Jos eläkekassa itse takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tason, sillä on oltava tehokas aktuaaritoiminto, joka:

- 1) koordinoi ja valvoo vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaa;
- 2) arvioi vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa käytettävien menetelmien ja mallien sekä näitä varten tehtyjen olettamien asianmukaisuuden;
- 3) arvioi vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa käytettyjen tietojen riittävyyden ja laadun;
- 4) vertaa vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaa varten tehtyjä olettamia kokemuspärisiin tietoihin;
- 5) ilmoittaa eläkekassan hallitukselle vakuutusteknisen vastuuvelan laskennan luotettavuudesta ja asianmukaisuudesta;
- 6) antaa lausunnon eläkekassan yleisestä vakuutuspolitiikasta, jos sillä on käytössä tällainen politiikka;
- 7) antaa lausunnon eläkekassan vakuutusjärjestelyjen asianmukaisuudesta, jos sillä on käytössä tällaisia järjestelyjä;
- 8) edistää riskienhallintajärjestelmän tehokasta täytäntöönpanoa.

77 m §

Eläkekassan on tehtävä riskienarviointi, joka on oikeassa suhteessa eläkekassan kokoon ja organisaatioon sekä eläkekassan toiminnan kokoon, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Riskienarviointi on dokumentoitava. Riskienarviointi on tehtävä vähintään kolmen vuoden välein tai viipymättä, kun eläkekassan tai sen hallinnoimien lisäeläkejärjestelyjen riskiprofiilissa tapahtuu merkittäviä muutoksia. Jos tietyn lisäeläkejärjestelyn riskiprofiili muuttuu merkittävästi, riskienarviointi voidaan rajoittaa mainittuun lisäeläkejärjestelyyn. Riskienarviointi on otettava huomioon eläkekassan strategisissa päätöksissä.

Riskienarviointiin on sisällyttävä:

- 1) kuvaus siitä, kuinka riskienarviointi on sisällytetty eläkekassan johto-, hallinnointi- ja päätöksentekoprosesseihin;
- 2) arviointi riskienhallintajärjestelmän tehokkuudesta;
- 3) kuvaus siitä, kuinka eläkekassa estää eturistiriidat eläkekassassa vakuuttavan työnantajan kanssa, jos eläkekassa ulkoistaa keskeisiä toimintoja edellä tarkoitettulle työnantajalle 77 h §:n 3 momentin mukaisesti;
- 4) arviointi eläkekassan kokonaisrahoitustarpeesta ja tervehdyttämissuunnitelmasta, jos eläkekassalla on tervehdyttämissuunnitelma;
- 5) arviointi vakuutetuille ja etuudensajille aiheutuvista riskeistä, jotka liittyvät heidän eläke-etuksiensa maksatukseen, sekä korjaavien toimien tehokkuudesta ottaen huomioon indeksointimekanismit ja kertyneiden etuuksien vähentämismekanismit mukaan lukien missä määrin ja millä ehdoilla kertyneitä eläke-etuuksia voidaan vähentää ja kuka vähennyksen toteuttaa;
- 6) laadullinen arviointi mekanismeista, joilla suojataan eläke-etuuksia mukaan lukien eläkekassaa tai vakuutettuja ja etuudensajia hyödyttävät takeet, sopimukset ja muu eläkekassassa vakuuttavan työnantajan antama taloudellinen tuki, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY soveltamisalaan kuuluvan vakuutusyrityksen antama vakuutus tai jälleenvakuutus tai eläkkeiden suojajärjestelmä;
- 7) laadullinen arviointi operatiivisista riskeistä;
- 8) kun ympäristö, sosiaaliset ja hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon sijoituspäätöksissä, arviointi uusista tai kehittymässä olevista riskeistä, kuten ilmastonmuutokseen, luonnonvarojen käyttöön ja ympäristöön liittyvistä riskeistä sekä sosiaalisista riskeistä ja sääntelyn muuttumisen aiheuttamaan omaisuusarvon alenemiseen liittyvistä riskeistä.

Riskienarvioinnin soveltamiseksi eläkekassalla on oltava käytössä menetelmät, joilla tunnistetaan ja arvioidaan riskejä, joille se on altistunut tai saattaa altistua lyhyellä ja pitkällä aikavälillä ja joilla saattaa olla vaikutusta eläkekassan kykyyn huolehtia velvoitteis-

taan. Näiden menetelmien tulee olla oikeassa suhteessa eläkekassan toimintoihin sisältyvien riskien suuruuteen, luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Käytetyt menetelmät on selostettava eläkekassan riskienarvioinnissa.

Eläkekassan on toimitettava Finanssivalvonnalle yhteenveto riskienarvioinnista. Finanssivalvonnalle toimitettavassa yhteenvedossa tulee olla ainakin riskienarvioinnin tulokset ja kuvaus riskienarvioinnissa käytetyistä menetelmistä.

77 n §

Eläkekassan on laadittava ja julkistettava vuositilinpäätös ja toimintakertomus, joissa otetaan huomioon jokainen sen hallinnoima lisäeläkejärjestely sekä tarvittaessa kunkin lisäeläkejärjestelyn tilinpäätös ja toimintakertomus. Vuositilinpäätöksen ja toimintakertomuksen on annettava oikea ja riittävä kuva eläkekassan varoista, vastuista ja rahoitusasemasta, ja siinä on esitettävä merkittävät sijoitukset. Vuositilinpäätöksen ja toimintakertomuksen tietojen tulee olla keskenään yhtäpitäviä, kattavia ja selkeitä sekä eläkekassan hallituksen ja tilintarkastajan asianmukaisesti hyväksymiä.

77 o §

Sen lisäksi, mitä 83 f §:ssä säädetään, eläkekassan sijoituspolitiikan periaatteita koskevan selvityksen on katettava seuraavat osa-alueet:

- 1) prosessit riskien hallitsemiseksi;
- 2) ympäristön sekä sosiaalisten ja hallintotapaan liittyvien tekijöiden huomioon ottaminen sijoituspolitiikassa;
- 3) miten eläkekassa välttää yksinomaista ja mekaanista tukeutumista luottoluokitukseen;
- 4) eläkekassan luottoarviointiprosessi ja sen riittävyys ottaen huomioon eläkekassan toiminnan koko, luonne, laajuus ja monitahoisuus.

Eläkekassan on julkistettava sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys.

77 p §

Eläkekassa voi ulkoistaa toimintaansa palveluyrityksille, jotka toimivat eläkekassan puolesta.

Keskeisiä toimintoja tai muita tehtäviä ei saa ulkoistaa tavalla, joka johtaa:

- 1) eläkekassan hallintojärjestelmän laadun heikkenemiseen;
- 2) operatiivisen riskin kohtuuttomaan kasvamiseen;
- 3) Finanssivalvonnan valvontamahdollisuuksien heikkenemiseen;
- 4) vakuutetuille ja etuudensaajille tarjottavan jatkuvan ja tyydyttävän palvelun heikkenemiseen.

Eläkekassa on toiminnan ulkoistamisesta huolimatta vastuussa kaikista sitä koskevien säädösten ja määräysten mukaisista velvoitteista. Eläkekassan on varmistettava ulkoistetun toiminnan moitteettomuus palveluyrityksen valintamenettelyn ja jatkuvan seurannan avulla.

Eläkekassan toiminnan ulkoistamisesta on tehtävä kirjallinen sopimus, jossa määritetään selkeästi eläkekassan ja palveluyrityksen oikeudet ja velvollisuudet.

77 q §

Eläkekassan on ilmoitettava Finanssivalvonnalle hyvissä ajoin etukäteen aikomuksestaan ulkoistaa toimintojaan. Jos ulkoistaminen koskee eläkekassan keskeisiä toimintoja, johtamista tai hallintoa, eläkekassan on ilmoitettava Finanssivalvonnalle ulkoistamisesta ennen sitä koskevan sopimuksen voimaantuloa. Eläkekassan on ilmoitettava Finanssivalvonnalle myös ulkoistettuun toimintoon liittyvistä merkittävistä muutoksista.

Finanssivalvonnalla on oikeus ilman aiheutonta viivytystä saada eläkekassalta ja palveluyritykseltä tietoja ulkoistetuista toiminnoista.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta.

77 r §

Eläkekassalla on oikeus nimetä omaisuudenhoitajakseen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lisäeläkelaitos tai yhteisö sekä ETA-valtioon sijoittunut omaisuudenhoitaja, joka on hyväksytty tämän toiminnan harjoittamiseen jonkin 77 g:n 1 momentin 1–5 kohdassa mainitun säädöksen mukaisesti.

77 s §

Jos vakuutetut ja etuudensaajat kantavat lisäeläkejärjestelyn sijoitusriskin kokonaan, eläkekassan tulee nimetä lisäeläkejärjestelyn 77 u §:ssä tarkoitettuun varojen säilyttämiseen ja 77 v §:ssä tarkoitettuun varojen valvontaan yksi tai useampi ETA-valtioon sijoittautunut säilytysyhteisö, joka on hyväksytty jonkin 77 g §:n 1 tai 3–5 kohdassa mainitun säädöksen mukaisesti.

Säilytysyhteisö on nimettävä kirjallisella sopimuksella. Sopimuksessa tulee määritellä säilytysyhteisölle toimitettavat tiedot, jotta säilytysyhteisö voi suorittaa sille säädetyt tehtävät.

Jos vakuutetut ja etuudensaajat eivät kannaa lisäeläkejärjestelyn sijoitusriskiä kokonaan ja jos eläkekassa ei ole nimennyt 1 momentissa tarkoitettua säilytysyhteisöä, eläkekassalla on oltava järjestelmä, jolla ehkäistään ja ratkaistaan sen ja vakuutettujen tai etuudensaajien välisiä lisäeläkejärjestelyn varojen säilyttämiseen ja omaisuudenhoitoon liittyviä eturistiriitoja. Edellä tarkoitettun järjestelmän on:

- 1) varmistettava, että rahoitusvälineitä hoidetaan ja suojellaan asianmukaisesti;
  - 2) pidettävä kirjaa, jonka avulla eläkekassa kykenee yksilöimään kaikki varat jatkuvasi ja viipymättä;
  - 3) toteutettava tarvittavat toimenpiteet varojen säilyttämiseen liittyvien eturistiriitojen estämiseksi;
  - 4) toimitettava Finanssivalvonnalle sen pyynnöstä tiedot siitä, miten varoja säilytetään.
- Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 3 momentissa tarkoitettua järjestelmästä.

77 t §

Eläkekassan ja säilytysyhteisön on varoja säilyttäessään sekä valvontatehtäviä suorittaessaan toimittava rehellisesti, oikeudenmukaisesti, ammattitaitoisesti, riippumattomasti sekä vakuutettujen ja etuudensaajien edun mukaisesti.

Säilytysyhteisö ei saa harjoittaa sellaista toimintaa, joka voi aiheuttaa eturistiriitoja, sen ja eläkekassan tai sen ja vakuutettujen tai etuudensaajien välillä, ellei se ole toiminnallisesti ja hierarkkisesti erottanut säilytystehtäviensä hoitamista sellaisista muista tehtävistä, joihin voi liittyä eturistiriitoja ja ellei se tunnista, käsittele ja valvo eturistiriitoja ja ilmoita niistä vakuutetuille, etuudensaajille ja eläkekassan hallitukselle.

77 u §

Kun eläkekassan lisäeläkejärjestelyyn liittyvät rahoitusvälineistä muodostuvat ja säilytettäväksi kelpaavat varat annetaan säilytysyhteisön säilytettäväksi, tulee säilytysyhteisön säilyttää kaikkia rahoitusvälineitä, jotka voidaan kirjata säilytysyhteisön kirjanpitoon rahoitusvälinekilille tai jotka voidaan fyysisesti toimittaa säilytysyhteisölle. Säilytysyhteisön on tätä varten varmistettava, että rahoitusvälineet, jotka voidaan kirjata säilytysyhteisön kirjanpitoon rahoitusvälinekilille, kirjataan säilytysyhteisön kirjanpitoon eläkekassan nimissä avatuille erillisille tileille rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja

neuvoston direktiivin 2014/65/EU mukaisesti, jotta niiden voidaan milloin tahansa todeta kuuluvan edellä tarkoitettulle eläkekassalle tai vakuutetuille ja etuudensajille.

Jos eläkekassan lisäeläkejärjestelyyn liittyvät varat koostuvat muista kuin 1 momentissa tarkoitetuista varoista, säilytysyhteisön on todennettava, että eläkekassa omistaa varat, ja sen on pidettävä niistä kirjaa. Todentaminen on tehtävä eläkekassan toimittamien tietojen ja asiakirjojen perusteella sekä saatavilla olevan ulkopuolisen näytön perusteella. Säilytysyhteisön on pidettävä kirjanpitoa ajan tasalla.

Säilytysyhteisö on vastuussa eläkekassalle, vakuutetuille ja etuudensajille tappioista, joita niille aiheutuu säilytysyhteisön velvoitteiden tahallisesta tai tuottamuksellisesta laiminlyömisestä taikka tehtävien puutteellisesta suorittamisesta. Tähän vastuuseen ei vaikuta se, onko säilytysyhteisö siirtänyt kaikki tai osan säilyttämistään varoista kolmannelle osapuolelle.

77 v §

Valvontaan nimetyn säilytysyhteisön on 77 u §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen tehtävien lisäksi:

- 1) toteutettava eläkekassan toimeksiannot, jos ne eivät ole ristiriidassa lain tai eläkekassan sääntöjen kanssa;
- 2) varmistettava, että eläkekassan varoja koskeviin toimiin liittyvät maksut suoritetaan eläkekassalle yleisesti käytössä olevia määräaikoja noudattaen;
- 3) varmistettava, että varojen tuotot käytetään eläkekassan sääntöjen mukaisesti.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi määrätä säilytysyhteisölle muita valvontatehtäviä.

81 a §

Lisäeläketoimintaa harjoittavan eläkekassan vastuuvelan on vastattava jatkuvasti sen sääntöjen mukaisten lisäeläkejärjestelyjen yhteenlaskettuja rahoituksellisia sitoumuksia. Eläkekassan vakuutusmatemaatikon on laskettava vastuovelka vuosittain. Lisäeläketoiminnan osalta eläkekassan vastuuvelan laskuperusteet on laadittava ottaen huomioon ensisijaisesti vakuutettujen ja etuudensajien etuuskien turvaaminen. Vastuuvelan laskennassa käytettävät muuttujat, kuten kuolemaan, eliniänodotukseen ja työkyvyttömyyteen liittyvät oletukset ja taloudelliset oletukset on valittava varovaisuutta noudattaen ottaen huomioon lisäeläkejärjestelyihin liittyvien riskien odotetut muutokset. Vakuutusmatemaattisten menetelmien tulee olla samoja tilikaudesta toiseen, ellei muuttamiseen ole perusteltua syytä. Niiden muuttaminen voi olla perusteltua, jos olettamusten perusteena oleva lainsäädäntö, väestörakenne tai taloudellinen tilanne muuttuu. Jos eläkekassan vastuuvelan perusteita lisäeläketoiminnan osalta muutetaan, perusteita on sovellettava myös ennen muutosta vakuutetuiksi tullessiin, jollei heitä varten laadita eri perusteita.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset lisäeläketoimintaa harjoittavan eläkekassan vastuuvelan laskemisessa käytettävien laskuperusteiden sisällöstä. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä turvaavuuden ja varovaisuuden noudattamisesta laskuperusteista ja vastuuvelan laskennassa käytettävien muuttujien valinnasta ja oletuksista.

81 b §

Jos vastuuvelan perusteita lisäeläketoiminnan osalta muutetaan lainsäädännön, väestörakenteen tai taloudellisen tilanteen muuttumisen johdosta siten, että uusien perusteiden mukainen vastuovelka on vanhojen perusteiden mukaista vastuovelkaa suurempi ja eläkekassan lisäeläketoimintaa koskevat varat eivät riittäisi suuremman vastuuvelan kattamiseen, voidaan vastuuvelkojen erotus merkitä Finanssivalvonnan luvalla taseeseen vastaa-
vuuksien puolelle vastuuvajauksena (*vakuutus tekninen katevajaus*).

Finanssivalvonnan luvan myöntämisen edellytyksenä on, että eläkekassa laatii toteuttamiskelpoisen suunnitelman vakuutus teknisen katevajauksen kuolettamiseksi määrääjässä,

kuitenkin enintään kymmenen vuoden kuluessa. Luvan myöntämisen ja edellä tarkoitetun määräajan pituuden tulee perustua eläkekassan arvioituun vakuutusteknisen katevajauksen kuolettamisesta aiheutuvaan keskimääräiseen maksutason korotukseen. Suunnitelman on oltava vakuutettujen ja etuudensaajien saatavilla.

Suunnitelmassa on otettava huomioon eläkekassan lisäeläketoiminnan varojen ja vastuiden vastaavuus, riskiprofiili, maksuvalmiussuunnitelma, eläke-etuuksien saamiseen oikeutettujen vakuutettujen ikärakenne, perusteilla olevat lisäeläkejärjestelyt sekä rahastoitamattomien ja osittain rahastoitamattomien lisäeläkejärjestelyjen muuttaminen täysin rahastoiduiksi.

Jos Lisäeläkejärjestely puretaan 1 momentissa tarkoitetun määräajan kuluessa, eläkekassan on ilmoitettava siitä Finanssivalvonnalle. Eläkekassan on laadittava suunnitelma purettavan lisäeläkejärjestelyn vastuiden ja varojen siirtämiseksi toiselle lisäeläketoimintaa harjoittavalle eläkekassalle, A- tai AB-eläkesäätiölle tai vakuutusyhtiölle. Suunnitelma on toimitettava Finanssivalvonnalle. Suunnitelman pääsisällön on oltava vakuutettujen saatavilla.

82 a §

Eläkekassan on valittava lisäeläketoiminnan vastuuvelan laskemisessa käytettävä korko varovaisuutta noudattaen.

Finanssivalvonta antaa määräyksen lisäeläketoiminnan vastuuvelan laskemisessa käytettävän koron enimmäismäärästä. Finanssivalvonnan on enimmäiskorkoa määrätessään otettava huomioon:

- 1) korkealaatuisten joukkovelkakirjalainojen, valtion joukkovelkakirjalainojen, Euroopan vakausmekanismin joukkovelkakirjalainojen, Euroopan investointipankin joukkovelkakirjalainojen tai Euroopan rahoitusvakausvälineen joukkovelkakirjalainojen markkinatuotto;
- 2) eläkesäätiöiden ja eläkekassojen lisäeläketoimintaa vastaavien varojen yleinen tuottotaso.

Finanssivalvonta voi antaa eläkekassalle hakemuksesta luvan käyttää lisäeläketoiminnan vastuuvelan laskemisessa 2 momentissa tarkoitettua enimmäiskorkoa korkeampaa korkoa edellä mainittua vastuovelkaa kattavan omaisuuden tuottotason mukaan tekemällä siitä turvaavuuden kannalta riittävä vähennys. Tällöin on otettava huomioon myös tulevien maksujen sijoittamisesta saatavien tuottojen taso. Tuottotasoa korjataan tulevien sijoitusten tuottoa vastaavaksi siltä osin kuin lisäeläketoiminnan vastuovelkaa kattavien sijoitusten kesto on lyhyempi kuin edellä mainitun vastuuvelan kesto. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettua hakemuksesta.

83 §

Vakuutuskassan on katettava 79 §:ssä ja 80 §:n 2 momentissa tarkoitettu vastuuelka. Lisäeläketoimintaa harjoittavan eläkekassan lisäeläketoiminnan vastuuvelasta voidaan tällöin vähentää 81 b §:n 1 momentissa tarkoitettua vakuutusteknisen katevajauksen kuolettamatta oleva määrä.

Vastuuelkaa katettaessa on otettava huomioon, millaista vakuutustoimintaa vakuutuskassa harjoittaa ja, tämän mukaisesti huolehdittava katteeseen kuuluvien varojen varmuudesta, tuotosta ja rahaksi muutettavuudesta sekä niiden asianmukaisesta monipuolisuudesta ja hajauttamisesta. Sijoitukset saman liikkeeseenlaskijan tai samaan yritysryhmään kuuluvien liikkeeseenlaskijoiden varoihin eivät saa asettaa eläkekassan lisäeläketoimintaa alttiiksi liialliselle riskien keskittymiselle. Kun lisäeläketoimintaa harjoittavassa eläkekassassa on useita osakkaita, sijoitukset osakkaisiin on tehtävä varovaisuutta noudattaen ja ottaen huomioon varojen riittävä hajauttaminen.

Eläkekassa voi lisäeläketoiminnassa käyttää johdannaissopimuksia, jos ne pienentävät sijoitusriskiä tai mahdollistavat sijoitusten tehokkaan hoidon. Johdannaissopimusten kohde-etuuksien yhteismäärä saa olla enintään yhtä suuri kuin niiden raha- ja pääomamarkkinavälineiden sekä osakkeiden ja osuuksien yhteismäärä, jotka ovat eläkekassan lisäeläketoiminnan vastuuelan katteena. Eläkekassan on johdannaissopimuksia tehdessä vältettävä liiallista yhteen vastapuoleen liittyvää riskiä sekä muita johdannaisiin liittyviä riskejä. Lisäeläketoimintaan liittyvät johdannaissopimukset on luettava lisäeläketoiminnan varoihin. Johdannaissopimukset on arvostettava varovaisuutta noudattaen ottaen huomioon kohde-etuus.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä johdannaissopimusten käytöstä eläkekassan vapaaehtoisessa lisäeläketoiminnassa.

83 g §

ETA-valtioon rinnastetaan muutkin kuin siihen kuuluvat Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenvaltiot 83 §:n 8 ja 11 momenttia, 83 h–83 j ja 83 l–83 r §:ää sovellettaessa.

83 h §

Vastuuelan koko bruttomäärän katteena saa olla:

- 1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtio, Ahvenanmaan maakunta tai sellainen kansainvälinen yhteisö, jonka jäsenistä ainakin yksi on ETA-valtio;
- 2) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa sijaitseva sellainen kunta, kuntayhtymä, julkisyhteisönä toimiva seurakunta tai muu sellainen niihin rinnastettava alueellinen julkisyhteisö, jolla tai jonka jäsenillä on veronkanto-oikeus;
- 3) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen talletuspankki tai vakuutusyhtiö taikka muu sellainen yhteisö, jonka Finanssivalvonta rinnastaa edellä tarkoitettuun talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön;
- 4) rahasto-osuuksia sijoitusrahastoissa, jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin ja jotka on perustanut ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;
- 5) rahasto-osuuksia muissa sijoitusrahastoihin rinnastettavissa ETA-valtiossa julkisen valvonnan alaisissa yhteissijoitusyrityksissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin;
- 6) Euroopan investointipankin liikkeelle laskemia tai takaamia sijoituksia Euroopan strategisten investointien rahastoon, eurooppalaiseen pitkäaikaissijoitusrahastoon, eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahastoon tai eurooppalaiseen riskipääomarahastoon;
- 7) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1–6 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia tai rahasto-osuuksia.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen rahasto-osuuksien lukemisesta vastuuelan bruttomäärän katteeseen.

83 i §

Enintään 70 prosenttia vastuuelan bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla:

- 1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen muu luottolaitos kuin 83 h §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu talletuspankki tai siihen saman kohdan nojalla rinnastettu muu yhteisö;

2) velkasitoumuksia, joissa velallisena on yhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jonka osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyllä markkinalla ETA-valtiossa;

3) velkasitoumuksia, joilla käydään kauppaa säännellyllä markkinalla ja joissa velallisena on muu kuin 1 tai 2 kohdassa taikka 83 h §:n 1 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettu yhteisö;

4) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1–3 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia.

Mitä 1 momentin 3 kohdassa säädetään kaupankäynnistä säännellyllä markkinalla, sovelletaan myös velkasitoumuksiin, joilla käydään kauppaa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä ja organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä.

83 j §

Enintään 70 prosenttia vastuuelan bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla:

1) säännellyllä markkinalla kaupankäynnin kohteena olevia osakkeita, osuuksia ja osakkeisiin rinnastuvia vaihtokelpoisia arvopapereita;

2) yhteisön, jolla on kotipaikka ETA-valtiossa ja jonka osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyllä markkinalla, antamia sitoumuksia, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla;

3) rahasto-osuuksia sijoitusrahastoissa, jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa 83 h tai 83 i §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin ja jotka on perustanut ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;

4) rahasto-osuuksia muissa sijoitusrahastoihin rinnastettavissa ETA-valtiossa julkisen valvonnan alaisissa yhteissijoitusyrityksissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa 83 h tai 83 i §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin;

5) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1–4 kohdassa tarkoitettuja osakkeita, osuuksia, sitoumuksia tai rahasto-osuuksia.

Mitä 1 momentin 1 kohdassa säädetään kaupankäynnistä säännellyllä markkinalla, sovelletaan myös kaupankäyntiin monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä ja organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen rahasto-osuuksien lukemisesta vastuuelan bruttomäärän katteeseen.

83 m §

Enintään 10 prosenttia vastuuelan bruttomäärän katteena olevista varoista saadaan sijoittaa seuraaviin kohteisiin, kun niillä ei käydä kauppaa säännellyllä markkinalla, monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä:

1) osakkeisiin, osuuksiin ja osakkeisiin rinnastuviin arvopapereihin;

2) sitoumuksiin, joilla on huonompi etuoikeus, kuin velallisen muilla sitoumuksilla;

3) joukkovelkakirjoihin;

4) muihin sijoitusvälineisiin, joilla on pitkän aikavälin sijoitushorisontti.

83 s §

Jos vapaaehtoista lisäeläke-toimintaa harjoittava eläkekassa takaa itse biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tason, eläkekassalla on jatkuvasti oltava vakuutusteknisen vastuuelan lisäksi riittävästi omia varoja, joilla se pystyy täyttämään 83 v–83 y §:n mukaisesti eri vakuutusluokkien osalta yhteenlasketun vähimmäismäärää koskevan vaatimuksen (*omien varojen vähimmäismäärä*).

Omien varojen on oltava riskityypin ja varojen rakenteen mukaiset kaikkien lisäeläkejärjestelyjen osalta. Varoja ei saa sitoa ennakoituihin vastuisiin.

Eläkekassan 1 momentissa tarkoitettuihin omiin varoihin luetaan seuraavat erät:

- 1) maksettu pohjarahasto ja maksettu takuupääoma;
- 2) vararahasto ja muut rahastot;
- 3) tilikauden ja edellisten tilikausien ylijäämistä kertynyt oma pääoma;
- 4) kirjanpitolain 5 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla taseeseen merkitty poistoero ja mainitun luvun 15 §:ssä tarkoitettut vapaaehtoiset varaukset;

5) eläkekassan hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella taseen omaisuuden käypien arvojen ja kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisena;

6) 5 momentissa säädetyin rajoituksin, eläkekassan hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella puolet maksamatta olevasta pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä, kun 25 prosenttia pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä on maksettu.

Eläkekassan 1 momentissa tarkoitetuista omista varoista on vähennettävä seuraavat erät:

- 1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;
- 2) taseen omaisuuden kirjanpitoarvojen ja käypien arvojen positiivinen erotus;
- 3) aineettomien hyödykkeiden hankinnasta tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus;
- 4) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä;
- 5) johdannaisopimuksista eläkekassalle koituva mahdollinen enimmäistappio.

Edellä 3 momentin 6 kohdassa tarkoitettua maksamatta olevaa määrää saa lukea omiin varoihin enintään määrän, joka vastaa 50 prosenttia omien varojen määrästä tai omien varojen vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

- 1) omiin varoihin luettavista ja siitä vähennettävistä eristä;
- 2) omia varoja koskevien vaatimusten täyttämistä koskevien laskelmien laatimisesta ja toimittamisen ajankohdasta.

83 v §

Lukuun ottamatta vakuutusluokista annetun lain (526/2008) 13 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vakuutuksia, mainitussa laissa tarkoitettuun henkivakuutusluokkaan 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten osalta 83 s §:ssä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärään luettava osuus saadaan laskemalla yhteen tämän pykälän 2 ja 3 momentin mukaiset määrät.

Vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa lasketaan 4 prosentin osuus ja saatu tulos kerrotaan 83 y §:n 1 momentissa tarkoitettulla suhdeluvulla.

Vakuutusten, joiden riskisumma on nollassa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa lasketaan 0,3 prosentin osuus. Korkeintaan kolmeksi vuodeksi otetussa kuolemanvaravakuutuksessa osuus on kuitenkin 0,1 prosenttia ja, jos vakuutus on otettu useammaksi kuin kolmeksi, mutta enintään viideksi vuodeksi, osuus on 0,15 prosenttia. Saatu tulos kerrotaan 83 y §:n 2 momentissa tarkoitettulla suhdeluvulla.

Vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuun henkivakuutusluokkaan 6 kuuluvien vakuutusten osalta 83 s §:ssä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärään luettava osuus saadaan laskemalla 4 prosenttia vakuutusten vakuutusmaksuvastuun määrästä viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Näin saatu tulos kerrotaan 83 y §:n 1 momentissa tarkoitettulla suhdeluvulla.

Vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuun henkivakuutusluokkaan 5 kuuluvien vakuutusten osalta 83 s §:ssä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärään luettava osuus saadaan laskemalla 1 prosentti vakuutuksiin liittyvistä varoista.

83 w §

Vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuun henkivakuutusluokkaan 3 kuuluvien vakuutusten osalta 83 s §:ssä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärään luettava osuus saadaan laskemalla yhteen tämän pykälän 2–5 momentin mukaiset määrät.

Jos 83 s §:n mukaista toimintaa harjoittava eläkekassa vastaa sijoitusriskistä, vakuutusten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa lasketaan 4 prosentin osuus.

Jos 83 s §:n mukaista toimintaa harjoittava eläkekassa ei vastaa sijoitusriskistä eikä eläkekassalla ole oikeutta muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa, vakuutusten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa lasketaan 1 prosentin osuus.

Vakuutusten, joiden riskisumma on nollassa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa lasketaan 0,3 prosentin osuus.

Jos 83 s §:n mukaista toimintaa harjoittava eläkekassa ei vastaa sijoitusriskistä ja eläkekassalla on oikeus muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa, vakuutusten viimeksi kuluneen tilikauden hallintokuluista lasketaan 25 prosentin osuus.

83 x §

Vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten osuus 83 s §:ssä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärästä on 2–5 momentissa tarkoitettujen laskelmien tuloksista suurin.

Eläkekassan viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettujen vahinkovakuutusluokkien 1 ja 2 omalla vastuulla olevasta vakuutusmaksutulosta lasketaan yhteen 18 prosenttia ensimmäisestä 50 000 000 eurosta ja 16 prosenttia sen yli menevästä osasta. Tämä tulos kerrotaan suhdeluvulla, josta säädetään 83 y §:n 3 momentissa.

Jos eläkekassan viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettujen vahinkovakuutusluokkien 1 ja 2 vakuutusmaksutuotto on suurempi kuin vakuutusmaksutulo, tehdään 2 momentin mukainen laskelma käyttäen vakuutusmaksutulon sijasta vakuutusmaksutuottoa.

Eläkekassan kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettujen vahinkovakuutusluokkien 1 ja 2 omalla vastuulla olevasta korvauskulujen keskiarvosta lasketaan yhteen 26 prosenttia ensimmäisestä 35 000 000 eurosta ja 23 prosenttia sen ylimenevästä osasta. Tämä tulos kerrotaan suhdeluvulla, josta säädetään 83 y §:n 3 momentissa.

Jos 1 momentissa tarkoitettu 2–4 momentin mukaisesti määräytyvä omien varojen vähimmäismäärä on pienempi kuin edeltävän vuoden omien varojen vähimmäismäärä, on omien varojen vähimmäismäärän oltava vähintään edeltävän vuoden omien varojen vähimmäismäärä kerrottuna suhdeluvulla, joka saadaan, kun tilikauden lopun omalla vastuulla oleva vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten korvausvastuu jaetaan tilikauden alun omalla vastuulla olevalle korvausvastuulle. Tämä suhdeluku ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 1.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan muuttaa tässä pykälässä säädettyjä määriä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu euromäärä pyöristetään ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

83 y §

Edellä 83 v §:n 2 ja 4 momentissa tarkoitettu suhdeluku saadaan vertaamalla kyseisen vakuutusryhmän viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksu-

vastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Edellä 83 v §:n 3 momentissa tarkoitettu suhdeluku saadaan vertaamalla kyseisen vakuutusryhmän viimeksi kuluneen tilikauden kyseessä olevien vakuutusten omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Edellä 83 x §:n 2 ja 4 momentissa tarkoitettu suhdeluku saadaan vertaamalla kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

84 a §

Eläkekassan on kohtuullisin väliajoin saatettava lisäeläke-etuihin oikeutetuille vakuutetuille sekä tarvittaessa heidän edustajilleen tiedoksi voimassa olevat eläkekassan säännöt, joista käy ilmi heidän lisäetujensa laajuus, lisäetujen saamiseen liittyvät edellytykset ja valintamahdollisuudet sekä kohtuullisen ajan kuluessa olennaiset tiedot sääntöihin tehdyistä muutoksista.

Eläkekassan on annettava vakuutetuille vuosittain selvitys taloudellisesta tilanteestaan lisäeläketoinnin osalta.

Kunkin eläkkeensaajan on saatava eläkkeelle jäädessään tai muiden etuuskien erääntyessä yksityiskohtaiset tiedot niistä lisäeläke- ja muista etuuksista, joihin hän on oikeutettu. Lisäksi kunkin eläkkeensaajan sekä tarvittaessa hänen edustajansa on saatava kohtuullisen ajan kuluessa tieto sääntöihin tehdyistä olennaisista muutoksista.

84 b §

Eläkekassan lisäeläketoinnassa vakuutettujen ja eläkkeensaajien sekä tarvittaessa heidän edustajiensa on saatava pyynnöstä:

- 1) tilinpäätös ja toimintakertomus ja, jos lisäeläkekassa vastaa useammasta kuin yhdestä lisäeläkejärjestelystä, kunkin lisäeläkejärjestelyn tilinpäätös ja toimintakertomus;
- 2) sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys.

Eläkekassan lisäeläketoinnassa vakuutettujen on saatava pyynnöstä yksityiskohtaiset tiedot:

- 1) lisäeläke-etuuskien tavoitetasosta;
- 2) etuuskien tasosta jäsenyyden päättyessä;
- 3) eläkekassan säännöistä, jotka koskevat lisäeläkeoikeuksien siirtämistä toiseen eläkelaitokseen siinä tapauksessa, että työsuhteen päättymisestä johtuen jäsenyys päättyy.

Liikkeen luovutuksen kohteena olevien vakuutettujen on saatava pyynnöstä yksityiskohtaiset tiedot karttuneen lisäeläke-etuuden määrästä, etuuskien siirtymisestä ja heidän oikeuksistaan liikkeen luovutustilanteessa

84 c §

Eläkekassan antamien tässä luvussa tarkoitettujen lisäeläketointia koskevien tietojen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- 1) ne on saatettu ajan tasalle säännöllisesti;
- 2) ne on kirjoitettu selkeästi käyttäen selkeää, ytimekästä ja ymmärrettävää kieltä sekä välttäen ammattikieltä ja teknisiä termejä;
- 3) niiden käsitteistö ja sisältö ovat johdonmukaisia ja tiedot eivät ole harhaanjohtavia;
- 4) niiden esitystapa on helppolukuinen;
- 5) ne ovat saatavilla suomen tai ruotsin kielellä;
- 6) ne on asetettu mahdollisten vakuutettujen, vakuutettujen ja etuudensaajien saataville veloitusetta sähköisessä muodossa tai paperikopiona.

84 d §

Eläkekassan on annettava vakuutetuille ja etuudensaajille riittävästi tietoja lisäeläkejärjestelyn ehdoista, erityisesti seuraavat tiedot:

- 1) eläkekassan nimi ja ETA-valtio, jossa se on rekisteröity tai hyväksyty, sekä sen toimivaltaisen viranomaisen nimi;
- 2) lisäeläkejärjestelyn osapuolten oikeudet ja velvollisuudet;
- 3) sijoitusprofiilia koskevat tiedot;
- 4) vakuutettujen ja etuudensaajien kantamien rahoitusriskien luonne;
- 5) lisäeläkejärjestelyn täysimääräisiä tai osittaisia takeita taikka tiettyä etuuskien tasoa mahdollisesti koskevat ehdot tai, jos lisäeläkejärjestelyn nojalla ei anneta mitään takeita, maininta siitä;
- 6) mahdolliset mekanismit, joilla kertyneitä etuuksia suojataan, tai mahdolliset etuuskien vähentämismekanismit;
- 7) jos vakuutetut kantavat sijoitusriskin tai voivat tehdä sijoituspäätöksiä, tiedot lisäeläkejärjestelyyn liittyvien sijoitusten aiemmasta tuotto- tai arvonkehityksestä vähintään viiden vuoden ajalta tai kaikilta lisäeläkejärjestelyn toimintavuosilta, jos niitä on vähemmän kuin viisi;
- 8) vakuutettujen ja etuudensaajien kantamien kustannusten rakenne järjestelmissä, joissa ei vahvisteta tiettyä etuuskien tasoa;
- 9) vakuutetuille tarjolla olevat eläke-etuuskien ottamista koskevat vaihtoehdot;
- 10) jos vakuutetuilla on oikeus eläkeoikeuksien siirtoon, tiedot tällaiseen siirtoon liittyvistä järjestelyistä.

Niissä eläkekassan lisäeläkejärjestelyissä, joissa vakuutetut kantavat sijoitusriskin ja joissa tarjotaan useampi kuin yksi vaihtoehto, joilla on eri sijoitusprofiili, vakuutetuille on ilmoitettava ehdot, jotka koskevat saatavilla olevia sijoitusvaihtoehtoja ja oletuksena olevaa sijoitusvaihtoehtoa sekä lisäeläkejärjestelyn sääntö, jonka mukaan vakuutettu liitetään yksittäiseen sijoitusvaihtoehtoon.

Eläkekassan on annettava vakuutetuille, etuudensaajille ja heidän edustajilleen kohtuullisen ajan kuluessa kaikki lisäeläkejärjestelyn sääntöihin tehtäviä muutoksia koskevat olennaiset tiedot sekä asetettava heidän saatavilleen selvitys vakuutusteknisen vastuuvastuun merkittävien muutosten vaikutuksista vakuutettujen ja etuudensaajien kannalta.

84 e §

Eläkekassan on annettava lisäeläketoiminnassa vakuutetun, etuudensaajan tai heidän edustajiansa pyynnöstä seuraavat lisätiedot:

- 1) vuositilinpäätös ja toimintakertomus sekä sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys;
- 2) tarkemmat tiedot olettamista, joita on käytetty 84 f §:ssä tarkoitettulla lisäeläkkeen eläke-etuusotteella ilmoitetun eläke-ennusteen ja mahdollisen talousskenaarion tuottamisessa.

Liikkeen luovutuksen kohteena olevien eläkekassan lisäeläkejärjestelyjen toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden on saatava pyynnöstä yksityiskohtaiset tiedot karttuneen eläke-etuuden määrästä, etuuskien siirtymisestä ja heidän oikeuksistaan liikkeen luovutustilanteessa.

84 f §

Eläkekassan on annettava vakuutetuille veloituksetta vähintään kerran vuodessa sähköisessä muodossa tai paperikopiona lisäeläkejärjestelyn keskeiset tiedot sisältävä asiakirja, jonka otsikossa on maininta lisäeläkkeen eläke-etuusote. Vakuutetun on saatava pyynnöstä paperikopio sähköisesti toimitettujen tietojen lisäksi. Lisäeläkkeen eläke-etuusotteen tietojen tulee olla tarkkoja ja ajantasaisia.

Lisäeläkkeen eläke-etuusotteessa on ilmoitettava vakuutetulle vähintään:

- 1) vakuutetun henkilötiedot ja eläkeikä;
- 2) eläkekassan nimi ja osoite sekä vakuutetun lisäeläkejärjestelyn tunnistetiedot;
- 3) tiedot lisäeläkejärjestelyn tarjoamista takeista ja tarvittaessa, mistä lisätietoja on saatavissa;
- 4) tiedot vakuutetun eläkeiän perusteella tehdyistä lisäeläke-ennusteista ja vastuuvapauslauseke, jossa todetaan, että ennusteet saattavat poiketa etuuksien lopullisesta arvosta sekä talousskenaarioihin perustuvien lisäeläke-ennusteiden osalta, myös ennusteen kannalta paras mahdollinen skenaario ja epäedullinen skenaario ottaen huomioon lisäeläkejärjestelyn erityisluonne;
- 5) tiedot vakuutetulle kertyneistä etuuksista tai karttuneesta pääomasta ottaen huomioon lisäeläkejärjestelyn erityisluonne;
- 6) tiedot osakkaan ja vakuutetun lisäeläkejärjestelyyn suorittamista maksuista vähintään viimeisten 12 kuukauden ajalta ottaen huomioon lisäeläkejärjestelyn erityisluonne;
- 7) erittely eläkekassan vähentämistä kustannuksista vähintään viimeisten 12 kuukauden ajalta;
- 8) tiedot koko lisäeläkejärjestelyn rahastointitasosta;
- 9) selkeästi tarkat päivämäärät, johon tiedoissa viitataan;
- 10) tietoihin tulleet merkittävät muutokset edelliseen vuoteen verrattuna.

Lisäeläkkeen eläke-etuusotteessa on 2 momentissa ilmoitettavien tietojen lisäksi ilmoitettava, mistä ja millä tavalla vakuutettu saa:

- 1) käytännönläheiset lisätiedot lisäeläkejärjestelyn vakuutetulle tarjoamista vaihtoehtoista;
- 2) vuositilinpäätöksen ja toimintakertomuksen sekä sijoituspolitiikan periaatteita koskevan selvityksen;
- 3) tiedot olettamista, joita käytetään elinkorkoina ilmaistuihin määriin, erityisesti kun kyse on elinkoron tasosta, tarjoajan tyypistä ja elinkoron kestosta;
- 4) tiedot etuuksien tasosta työsuhteen päättyessä;
- 5) lisätietoja, jos kyse on lisäeläkejärjestelyistä, joissa vakuutetut kantavat sijoitusriskin ja joissa jäsen sidotaan sijoitusvaihtoehtoon kyseisessä lisäeläkejärjestelyssä vahvistetulla erityisellä säännöllä.

Finanssivalvonta antaa määräyksen 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetun lisäeläkkeen eläke-ennusteen laskennassa käytettävistä olettamista, joita eläkekassan on käytettävä määrittäessään sijoitusten vuotuisen tuotto-%n, vuotuisen inflaation ja tulevat palkat.

84 g §

Eläkekassan on annettava ennen lisäeläkejärjestelyyn liittymistä mahdollisille vakuutetuille, joita ei liitetä automaattisesti lisäeläkejärjestelyyn, sekä vakuutetuille, jotka liitetään automaattisesti lisäeläkejärjestelyyn, viipymättä lisäeläkejärjestelyyn liittämisen jälkeen seuraavat tiedot:

- 1) heidän käytettävissään olevat merkitykselliset vaihtoehdot, sijoitusvaihtoehdot mukaan luettuina;
- 2) lisäeläkejärjestelyn merkitykselliset ominaisuudet, etuuksien luonne mukaan luettuna;
- 3) tiedot siitä, onko ympäristöön ja ilmastoon liittyvät, sosiaaliset ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät huomioitu sijoituspolitiikassa, ja jos on, miten;
- 4) mistä lisätietoja on saatavilla.

Kun vakuutetut kantavat sijoitusriskin tai voivat tehdä sijoituspäätöksiä, eläkekassan on annettava mahdollisille vakuutetuille tiedot lisäeläkejärjestelyyn liittyvien sijoitusten aiemmasta tuotto- tai arvonkehityksestä vähintään viiden vuoden ajalta tai kaikilta lisäeläkejärjestelyn toimintavuosilta, jos niitä on vähemmän kuin viisi, sekä tiedot vakuutettujen ja etuudensaajien kantamien kustannusten rakenteesta.

84 h §

Eläkekassan on toimitettava vakuutetuille lisäeläkkeen eläke-etuusotteen lisäksi tiedot heille tarjolla olevista vaihtoehtoista lisäeläke-etuuksien maksamiseksi hyvissä ajoin ennen vakuutetun eläkeikää tai vakuutetun pyynnöstä.

Eläkekassan on annettava lisäeläke-toiminnan etuudensaajille säännöllisesti tiedot mak-
sussa olevista etuuksista ja vaihtoehtoista niiden maksamiseksi. Lisäksi etuudensaajille
on ilmoitettava viipymättä päätöksen antamisen jälkeen ja kolme kuukautta ennen päätök-
sen täytäntöönpanoa sellaisesta päätöksestä, jonka seurauksena on maksettavien etuuksien
vähentyminen. Jos etuuksien maksussa ollessa etuudensaajat kantavat merkittävän sijoitus-
riskin, etuudensaajille on annettava säännöllisesti asianmukaiset tiedot.

101 §

Milloin Finanssivalvonta katsoo vakuutus-kassan joutuneen tai olevan joutumassa sel-
laiseen tilaan, että kassa on purettava, Finanssivalvonta voi kieltää kassaa luovuttamasta
tai panttaamasta kassan omaisuutta.

9 a luku

Eläkekassojen lisäeläke-toiminnan ja ulkomaisen ETA-lisäeläkelaitoksen valvonta

101 a §

Tätä lukua sovelletaan eläkekassojen valvontaan sen lisäksi, mitä 9 luvussa säädetään,
sekä ulkomaisen ETA-lisäeläkelaitoksen valvontaan.

Mitä tässä luvussa säädetään eläkekassasta, sovelletaan vain eläkekassan lisäeläke-toi-
mintaan.

Finanssivalvonta valvoo, että eläkekassa täyttää sen toiminnalle tässä laissa säädetty
edellytykset. Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa erityisesti, että eläkekassa täyttää
vaatimukset, jotka koskevat:

- 1) 7 luvussa säädettyä vakuutusteknistä vastuovelkaa ja sen rahoittamista;
- 2) 83 s–83 y §:ssä säädettyjä omia varoja, käytettävissä olevaa omien varojen vähim-
mäismäärää ja vaadittua omien varojen vähimmäismäärää;
- 3) 7 luvun sekä 8 b ja 8 c §:n sijoittamista koskevia säännöksiä;
- 4) 6 a luvussa säädettyä hallintojärjestelmää ja sijoitusten hoitoa;
- 5) 8 luvussa säädettyjä vakuutetuille ja etuudensaajille toimitettavia tietoja.

101 b §

Valvonnan tavoitteena on vakuutettujen ja etuudensaajien oikeuksien suojeleminen sekä elä-
kekassan vakauden ja hyvän kunnon varmistaminen.

Valvonnan tulee olla oikea-aikaista ja oikeassa suhteessa eläkekassan kokoon, luontee-
seen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Valvonnan on perustuttava tulevaisuuteen suuntau-
tuvaan ja riskilähtöiseen lähestymistapaan.

Finanssivalvonnan on tehtävä valvonnan vaikuttavuuden kannalta tarkoituksenmukai-
sessa suhteessa tarkastuksia eläkekassan toimitiloissa ja toimenpiteitä eläkekassan toimi-
tilojen ulkopuolella. Finanssivalvonnan on erityisesti poikkeustilanteissa tarkasteltava toi-
miensa vaikutuksia Euroopan unionin rahoitusjärjestelmien vakauteen.

101 c §

Finanssivalvonnan on eläkekassaa valvoessaan otettava huomioon sen toimintaolosuh-
teet sekä ulkoistettuja keskeisiä toimintoja ja muita toimintoja eläkekassalle suorittavat
palveluyritykset. Finanssivalvonnan tulee eläkekassaa valvoessaan erityisesti arvioida:

- 1) täyttääkö eläkekassan hallintojärjestelmä 6 a luvussa säädettyt laadulliset vaatimuk-
set;

2) eläkekassan toiminnan riskejä ja sen kykyä arvioida ja hallita edellä tarkoitettuja riskejä.

Finanssivalvonnan käytettävissä tulee olla stressitestejä tai muita vastaavia seurantavälineitä, joiden avulla se voi havaita eläkekassan taloudellisen tilan heikkenemisen ja seurata eläkekassan toimenpiteitä heikkenemisen estämiseksi.

Finanssivalvonnan on vahvistettava valvontatoimenpiteiden vähimmäisaikaväli ja laajuus ottaen huomioon eläkekassan koko, luonne, laajuus ja monitahoisuus.

Finanssivalvonnan on julkistettava kuvaus 1–3 momentissa säädetyn valvontamenettelyn vaiheista ja yleisistä periaatteista.

101 d §

Eläkekassan, sen toiminnasta tosiasiallisesti vastaavien henkilöiden ja keskeisiä toimintoja suorittavien henkilöiden on ilman aiheetonta viivytystä toimitettava Finanssivalvonnalle sen pyytämät valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot ja asiakirjat. Erityisesti on toimitettava:

1) oma riskienarviointi, selvitys sijoituspolitiikkaa koskevista periaatteista, tilinpäätös ja toimintakertomus;

2) sisäiset osavuosisikatsaukset, vakuutusmatemaattiset arviot ja yksityiskohtaiset oletamat, varojen ja vastuiden vastaavuutta koskevat selvitykset, selvitys sijoituspolitiikkaa koskevien periaatteiden noudattamisesta, selvitys suunnitelmien mukaisten maksuosuuksien suorittamisesta ja tilintarkastuslaissa tarkoitettu tilintarkastuskertomus.

101 e §

Finanssivalvonta valvoo eläkekassan ja sen keskeisten toimintojen ja muiden toimintojen ulkoistamisesta ja edelleen ulkoistamisesta säädetyn 77 p §:n noudattamista erityisesti, kun ulkoistamisella on vaikutusta eläkekassan taloudelliseen asemaan tai valvonnan vaikuttavuus sitä muutoin edellyttää.

Mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 24 §:n 1 momentissa säädetään valvottavan ja muun Finanssimarkkinoilla toimivan toimipaikassa suoritettavasta tarkastuksesta, sovelletaan myös sellaisen palveluyrittäjän toimipaikassa suoritettavaan tarkastukseen, jolle eläkekassa on ulkoistanut toimintojaan. Mitä edellä säädetään palveluyrittäjän toimipaikassa tehtävästä tarkastuksesta, sovelletaan myös sellaiseen palveluntarjoajaan, jolle eläkekassan palveluyrittäjä on edelleen ulkoistanut eläkekassan toimintoja.

101 f §

Finanssivalvonta määrää Finanssivalvonnasta annetun lain 38 §:ssä tarkoitetun rikemaksun sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo:

1) riskien ja etujen oikeudenmukaisesta jakautumisesta eri sukupolvien välillä säädettyä 9 a §:ää;

2) hallintojärjestelmästä, omaisuudenhoidosta ja säilytysyhteisön käyttämisestä 6 a luvussa säädettyä;

3) eläkevastuusta, sen kattamisesta, sijoittamisesta sekä vakavaraisuuspääomasta 8 §:n 1 momentissa, 8 b, 8 c, 81 a, 81 b ja 82 a §:ssä, 83 §:n 1–2 ja 8 momentissa, 83 h–83 j, 83 m, 83 s ja 83 v–83 y §:ssä säädettyä;

4) tietojentoimittamisesta vakuutetuille ja etuudensaajille 84 c–84 h §:ssä säädettyä;

5) rajat ylittävästä toiminnasta 14 a luvussa säädettyä tai rajat ylittävistä siirroista 14 b luvussa säädettyä.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, rikemaksun määräämiseen sovelletaan, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa rikemaksun määräämisestä säädetään.

101 g §

Finanssivalvonta voi 101 §:ssä tarkoitetussa tilanteessa kieltää eläkekassan 77 r §:ssä tarkoitetun omaisuudenhoitajan ja 77 s §:ssä tarkoitetun säilytysyhteisön hallinnassa olevien eläkekassan varojen käyttämisen.

Finanssivalvonta voi ulkomaisen ETA-lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kieltää Suomessa toimivan omaisuudenhoitajan ja säilytysyhteisön hallussa olevien ulkomaisen ETA-lisäeläkelaitoksen varojen käyttämisen tai rajoittaa varojen käyttämistä.

101 h §

Finanssivalvonnan on annettava tiedoksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle eläkekassan toiminnan kieltävä tai sitä rajoittava päätös.

101 i §

Finanssivalvonta valvoo noudattaen, mitä eläkesäätiölain (1774/1995) 125 j §:ssä säädetään, että ulkomainen ETA-lisäeläkelaitos harjoittaessaan rajat ylittävää toimintaa, jossa Suomi on vastaanottavana valtiona, noudattaa Suomen sosiaali- ja työoikeutta sekä vapaaehtoisiiin lisäeläkkeisiin sovellettavia tietojen toimittamista koskevia vaatimuksia.

Jos eläkekassa harjoittaa rajat ylittävää toimintaa, vastaanottavan valtion sosiaali- ja työoikeuden sekä tietojen toimittamista koskevien vaatimusten noudattamista valvoo vastaanottavan valtion toimivaltainen viranomainen. Finanssivalvonnan on oltava tarkoituksenmukaisessa yhteistyössä vastaanottavan valtion toimivaltaisen viranomaisen kanssa.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ne eläkekassoihin sovellettavat vakuutuskassalain säännökset, jotka eivät ole Suomen sosiaali- ja työlain säädäntöä, sekä niihin tehdyt muutokset säännöllisesti kuitenkin vähintään kahden vuoden välein.

14 a luku

Rajat ylittävä toiminta

157 a §

Tätä lukua sovelletaan ETA-lisäeläkekassan rajat ylittävään toimintaan ja ulkomaisen ETA-lisäeläkelaitoksen toimintaan.

Eläkekassa, joka myöntää vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja eläkekassa, joka myöntää sekä vapaaehtoisia lisäeläkkeitä että lakisääteisiä eläkkeitä, voi hakea Finanssivalvonnalta lupaa toimia ETA-lisäeläkekassana. Luvun hakemiseen sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään ETA-lisäeläkekassan rajat ylittävää toimintaa koskevasta luvasta.

ETA-lisäeläkekassaksi muutetun eläkekassan lakisääteistä eläketoimintaa harjoittava osasto ei voi harjoittaa rajat ylittävää toimintaa.

157 b §

ETA-lisäeläkekassan on haettava Finanssivalvonnalta lupa ennen rajat ylittävän toiminnan aloittamista ja siihen liittyvän rahoituksen vastaanottamista rahoittavalta yritykseltä.

ETA-lisäeläkekassan on ilmoitettava lupahakemuksen yhteydessä Finanssivalvonalle seuraavat tiedot:

- 1) vastaanottava valtio;
- 2) rahoittava yritys ja sen keskushallinnon sijaintipaikka;
- 3) rahoittavaa yritystä varten hallinnoitavan lisäeläkejärjestelyn pääpiirteet.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä lupahakemuksen yhteydessä annettavista tiedoista.

157 c §

Jos Finanssivalvonta arvioi, että ETA-lisäeläkekassalla on sen hallinnollinen rakenne, taloudellinen tila, laitoksen johtajien maine ja ammatillinen pätevyys sekä kokemus huomioon ottaen edellytykset ehdotetun rajat ylittävän lisäeläketoiminnan harjoittamiseen, Finanssivalvonnan on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se sai 157 b §:n 2 momentissa tarkoitettut tiedot, toimitettava nämä tiedot 157 b §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettun valtion toimivaltaiselle viranomaiselle ja ilmoitettava tietojen toimittamisesta ETA-lisäeläkekassalle. Ilmoitukseen on liitettävä päätös luvasta aloittaa rajat ylittävä toiminta.

Jos Finanssivalvonta arvioi, että ETA-lisäeläkekassalla ei ole 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä rajat ylittävän toiminnan harjoittamiseen, Finanssivalvonnan on evättävä 157 b §:n 1 momentissa tarkoitettu lupa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se vastaanotti 157 b §:n 2 momentissa tarkoitettut tiedot.

157 d §

Finanssivalvonnan on ilmoitettava lupaa hakevalle ETA-lisäeläkekassalle tieto niistä rajat ylittävässä toiminnassa noudatettavista sosiaali- ja työoikeuden vaatimuksista, jotka se on saanut vastaanottavan valtion toimivaltaiselta viranomaiselta ja mainittujen vaatimusten merkittävistä muutoksista. ETA-lisäeläkekassan rajat ylittävään toimintaan ei sovelleta tämän lain 8 luvun tiedonantoa, vakuutuskassan vastuun rajoittamisesta ja etuuden maksamisesta koskevia säännöksiä.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava lupaa hakevalle ETA-lisäeläkekassalle vastaanottavan valtion toimivaltaiselta viranomaiselta saamansa tieto niistä rajat ylittävässä toiminnassa noudatettavista tietojen toimittamisesta koskevista vaatimuksista, jotka vastaanottava valtio on asettanut mahdollisille vakuutetuille, vakuutetuille ja edunsaajille annettavista tiedoista ja edellä tarkoitettujen vaatimusten merkittävistä muutoksista.

Edellä 157 c §:n 1 momentissa tarkoitettun luvan saanut ETA-lisäeläkekassa voi ryhtyä harjoittamaan rajat ylittävää toimintaa saatuaan tiedon 1 ja 2 momentissa mainituista vaatimuksista tai kuuden viikon kuluttua siitä, kun vastaanottavan valtion toimivaltainen viranomainen on saanut 157 b §:n 2 momentissa tarkoitettut tiedot.

157 e §

Jos vastaanottavan valtion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa Finanssivalvonnalle, että ETA-lisäeläkekassa ei noudata toiminnassaan 157 d §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja vaatimuksia, Finanssivalvonnan on yhteistyössä vastaanottavan valtion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin rikkomuksen lopettamiseksi.

157 f §

ETA-lisäeläkekassan, joka harjoittaa rajat ylittävää toimintaa, on katettava vastuuvelka täysin ja jatkuvasti kaikkien sen hallinnoimien lisäeläkejärjestelyjen osalta.

157 g §

Finanssivalvonnan on merkittävä lisäeläketoimintaa harjoittava eläkekassa, joka harjoittaa rajat ylittävää toimintaa, vakuutuskassarekisteriin myös ETA-eläkekassana. Jos ETA-eläkekassan rajat ylittävä toiminta loppuu, Finanssivalvonnan on poistettava lisäeläketoimintaa harjoittavan eläkekassan rekisteröinti ETA-lisäeläkekassana.

Finanssivalvonnan on merkittävä vakuutuskassarekisteriin ne ETA-valtiot, joissa ETA-eläkekassa toimii.

Finanssivalvonnan on toimitettava 1 ja 2 momentissa tarkoitettut rekisteritiedot Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

157 h §

Ulkomaisella ETA-lisäeläkelaitoksella on oikeus harjoittaa rajat ylittävää toimintaa Suomessa siten kuin eläkesäätiölain 125 h ja 125 i §:ssä säädetään.

14 b luku

Rajat ylittävät siirrot

157 i §

Tätä lukua sovelletaan eläkekassaan, jossa on vähintään 100 lisäeläketoiminnassa vakuutettua, sekä eläkekassaan, joka on tehnyt Finanssivalvonnalle 2 b §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen sitä seuraavan tilikauden alusta lukien. Tätä lukua sovelletaan myös eläkekassaan, jossa on vähemmän kuin 100 lisäeläketoiminnassa vakuutettua, jos vastaanottavana lisäeläkelaitoksena toimiva eläkekassa tai vastaanottavana lisäeläkelaitoksena toimiva ulkomainen ETA-lisäeläkelaitos ei siirron jälkeen harjoita rajat ylittävää toimintaa.

Lisäeläketoimintaa harjoittava eläkekassa voi siirtää kokonaan tai osittain lisäeläkejärjestelyn vastuuvelan, joka sisältää vakuutusteknisen vastuuvelan, muut velvoitteet ja oikeudet sekä siirrettävää vastuuvelkaa ja muita velvoitteita vastaavat varat tai niitä vastaavan rahamaksun vastaanottavaan lisäeläkelaitokseen tässä luvussa säädettyin edellytyksin.

Eläkekassa, jonka lisäeläkejärjestely siirretään, vastaa siirron kustannuksista.

Lisäeläkejärjestelyn osan siirtämiseen sovelletaan, mitä lisäeläkejärjestelyn siirrosta tässä luvussa säädetään. Tässä luvussa tarkoitettuun lisäeläkejärjestelyn rajat ylittävään siirtoon ei sovelleta 12 lukua.

157 j §

Sen lisäksi, mitä 31 §:ssä säädetään eläkekassan hallituksen päätöksestä, 157 i §:n 2 momentissa tarkoitettu lisäeläkejärjestelyn siirto edellyttää, että enemmistö siirtävän eläkekassan hallituksen niistä jäsenistä, jotka edustavat toimintapiiriin kuuluvia henkilöitä, puoltaa siirtoa. Jos etuudensaajat eivät kuulu siirtävän eläkekassan toimintapiiriin, siirron edellytyksenä on lisäksi päätös, jossa etuudensaajien enemmistö puoltaa siirtoa. Etuudensaajat, jotka eivät kuulu toimintapiiriin, käyttävät päätösvaltaansa äänestämällä postitse tai tietoliikenneyhteyden avulla. Etuudensaajien päätökseksi tulee ehdotus, jota on kannattanut yli puolet annetuista äänistä.

Eläkekassan on vähintään kuukausi ennen 1 momentissa tarkoitetun päätöksen tekemistä lähetettävä siirrettävään vakuutuskantaan kuuluville vakuutetuille ja heitä edustaville hallituksen jäsenille sekä etuudensaajille ilmoitus lisäeläkejärjestelyn siirtoa koskevasta suunnitelmasta sekä pidettävä heidän saatavillaan toimistossaan tai internetsivuillaan tieto siirron ehdoista. Etuudensaajille, jotka eivät kuulu toimintapiiriin, on vähintään kuukausi ennen 1 momentissa tarkoitetun päätöksen tekemistä lähetettävä ohjeet edellä mainitussa äänestyksessä noudatettavasta menettelystä.

Lisäeläkejärjestelyn siirto edellyttää lisäksi, että työnantaja, jonka lisäeläkejärjestely siirretään, on antanut siihen ennakolta suostumuksensa.

157 k §

Eläkekassan lisäeläketoiminnan 157 i §:n 2 momentissa tarkoitetun rajat ylittävän siirron edellytyksenä on vastaanottavan lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaisen viranomaisen antama hyväksyminen, jonka se antaa sen jälkeen, kun Finanssivalvonta on antanut ennakkosuostumuksensa toimivaltaisen viranomaisen sille toimittamaan vastaanottavan lisäeläkelaitoksen rajat ylittävää siirtoa koskevaan hakemukseen.

Finanssivalvonnan on saatuaan vastaanottavan lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaiselta viranomaiselta edellä mainitun laitoksen rajat ylittävää siirtoa koskevan hakemuksen arvioitava:

1) turvataanko jäljelle jäävien vakuutettujen ja edunsaajien asema pitkällä aikavälillä siirrettäessä lisäeläkejärjestely osittain 157 i §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla;

2) ovatko vakuutettujen ja etuudensaajien yksilölliset etuudet vähintään samat siirron jälkeen;

3) ovatko siirrettävää lisäeläkejärjestelyä vastaavat varat riittävät ja asianmukaiset kattamaan siirrettävän eläkevastuun, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muut velvoitteet ja oikeudet 7 luvussa säädetyllä tavalla.

Finanssivalvonnan on kahdeksan viikon kuluessa 1 momentissa tarkoitettun hakemuksen vastaanottamisesta toimitettava arvionsa vastaanottavan lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

157 l §

Kun Finanssivalvonta on saanut vastaanottavan lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tiedon siirron hyväksymisestä ja siirto johtaa rajat ylittävään toimintaan, Finanssivalvonnan on ilmoitettava edellä tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle niistä siirrettyyn lisäeläkejärjestelyyn sovellettavista sosiaali- ja työoikeuden vaatimuksista, joiden mukaisesti mainittua lisäeläkejärjestelyä tulee hallinnoida sekä edellä mainittujen vaatimusten merkittävistä muutoksista.

Finanssivalvonnan on lisäksi ilmoitettava vastaanottavan lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tietojen toimittamiseen mahdollisille vakuutetuille, vakuutetuille ja etuudensaajille sovellettavista vaatimuksista sekä niitä koskevista merkittävistä muutoksista.

Finanssivalvonnan on tehtävä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus neljän viikon kuluessa siitä, kun se sai tiedon siirtoa koskevan hakemuksen hyväksymisestä.

157 m §

Jos Finanssivalvonta on 157 l §:ssä tarkoitettussa tilanteessa vastaanottavan valtion toimivaltainen viranomainen, Finanssivalvonta valvoo, että vastaanottava lisäeläkelaitos noudattaa 157 l §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja vaatimuksia. Finanssivalvonnan on ilmoitettava valvonnassa havaitsemistaan rikkomuksista vastaanottavan lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos rikkomus jatkuu edellä tarkoitettun toimivaltaisen viranomaisen toimenpiteistä huolimatta tai niiden puuttuessa, Finanssivalvonta voi rajoittaa vastaanottavan lisäeläkelaitoksen toimintaa tai kieltää toiminnan Suomessa noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 61 §:n 3 momentissa säädetään ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan rajoittamisesta tai kieltämisestä.

157 n §

Lisäeläke-toimintaa harjoittava eläkekassa voi toimia rajat ylittävässä siirrossa vastaanottavana lisäeläkelaitoksena, jos tässä luvussa siirrolle säädetyt edellytykset täyttyvät.

Siirron edellytyksenä on, että siirrettävään lisäeläkejärjestelyyn kuuluvat vakuutetut ja etuudensaajat tai vakuutettujen edustajat ja etuudensaajien edustajat ovat antaneet lisäeläkejärjestelyn siirrolle ennakolta suostumuksensa ja että vakuutetut ja etuudensaajat kuuluvat eläkekassan 4 §:ssä tarkoitettuun toimintapiiriin. Lisäksi siirron edellytyksenä on, että siirrettävää lisäeläkejärjestelyä rahoittava yritys on antanut siirrolle ennakolta suostumuksensa ja että se liittyy eläkekassaan osakkaaksi.

Siirtävä lisäeläkelaitos vastaa siirron kustannuksista.

157 o §

Eläkekassan, jonka on tarkoitus toimia vastaanottavana lisäeläkelaitoksena, on haettava Finanssivalvonnan lupa lisäeläkejärjestelyn rajat ylittävälle siirrolle. Hakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) siirtävän ja vastaanottavan lisäeläkelaitoksen nimi ja keskushallinnon sijaintipaikka sekä ETA-valtio, jossa lisäeläkelaitos on hyväksytty tai rekisteröity;
- 2) siirtävän ja vastaanottavan lisäeläkelaitoksen välinen kirjallinen sopimus lisäeläkejärjestelyn siirrosta kaikkine ehtoineen;
- 3) selvitys siirrettävän lisäeläkejärjestelyn olennaisista piirteistä;
- 4) selvitys siirrettävästä vastuusta tai vakuutusteknisestä vastuuvelasta ja muista velvoitteista ja oikeuksista sekä vastaavista varoista tai niitä vastaavista käteisvaroista;
- 5) rahoittavan yrityksen nimi ja keskushallinnon sijaintipaikka;
- 6) todiste 157 n §:n 2 momentissa tarkoitetuista vakuutettujen, etuudensaajien ja rahoittavan yrityksen suostumuksesta;
- 7) ETA-valtiot, joiden sosiaali- ja työoikeudetta sovelletaan siirrettävään lisäeläkejärjestelyyn.

Finanssivalvonnan on toimitettava 1 momentissa tarkoitettu hakemus viipymättä arviotavaksi siirtävän lisäeläkelaitoksen toimivaltaiselle viranomaiselle.

157 p §

Finanssivalvonta arvioi 157 o §:ssä tarkoitettun hakemuksen perusteella:

- 1) onko lupaa hakeva eläkekassa toimittanut kaikki 157 n §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot;
- 2) ovatko eläkekassan hallinnollinen rakenne, taloudellinen tila, johtajien hyvä maine ja ammatillinen pätevyys ja kokemus aiottulle siirrolle asetettujen vaatimusten mukaisia;
- 3) turvataanko eläkekassassa vakuutettujen ja etuudensaajien sekä eläkekassaan siirrettyjen vakuutettujen ja edunsaajien pitkän aikavälin edut siirron aikana ja sen jälkeen;
- 4) onko eläkekassan vastuuvélka täysin katettu siirron ajankohtana, jos siirto johtaa rajat ylittävään toimintaan;
- 5) ovatko siirrettävät varat riittävät ja asianmukaiset kattamaan siirrettävän vastuuvélan, vakuutustekninen vastuuvélka mukaan lukien, sekä muut velvoitteet ja oikeudet tässä laissa säädetyllä tavalla.

Finanssivalvonnan on toimitettava päätöksensä hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä lupaa hakevalle eläkekassalle kolmen kuukauden kuluessa edellä mainitun hakemuksen vastaanottamisesta sekä siirtävän lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kahden viikon kuluessa päätöksen tekemisestä. Jos Finanssivalvonta ei anna päätöstä edellä mainitussa kolmen kuukauden määräajassa, lupaa hakeva eläkekassa voi hakea muutosta valittamalla. Valituksen katsotaan tällöin kohdistuvan Finanssivalvonnan hylkäävään päätökseen. Valituksen voi tehdä, kunnes Finanssivalvonta on antanut hyväksyvän tai hylkäävän päätöksensä. Finanssivalvonnan on ilmoitettava valitusviranomaiselle päätöksensä antamisesta valituksen kohteena olevassa asiassa.

157 q §

Jos rajat ylittävä siirto johtaa rajat ylittävään toimintaan, Finanssivalvonnan on toimitettava vastaanottavalle eläkekassalle tiedot rajat ylittävässä toiminnassa sovellettavista sosiaali- ja työoikeuden vaatimuksista sekä tietojen toimittamista mahdollisille vakuutetuille, vakuutetuille ja etuudensaajille koskevista vaatimuksista, jotka se on saanut siirtävän lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaiselta viranomaiselta. Finanssivalvonnan on toimitettava edellä mainitut tiedot viikon kuluessa siitä, kun se sai ne siirtävän lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaiselta viranomaiselta.

Jos rajat ylittävää toimintaa vastaanottavana lisäeläkelaitoksena harjoittava eläkekassa ei noudata 1 momentissa tarkoitettuja työ- ja sosiaali-oikeuden vaatimuksia tai tietojen toi-

mittamista koskevia vaatimuksia, Finanssivalvonnan on yhteistyössä vastaanottavan valtion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin rikkomuksen lopettamiseksi.

157 r §

Edellä 157 o §:ssä tarkoitettu lupaa hakeva eläkekassa voi ryhtyä hallinnoimaan siirrettävää lisäeläkejärjestelyä, kun se on saanut Finanssivalvonnalta 157 p §:n 2 momentissa tarkoitettua hyväksyvän päätöksen tai jos se ei ole saanut Finanssivalvonnalta hyväksyvää tai hylkäävää päätöstä 4 kuukauden ja 3 viikon kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Jos eläkekassan toimiessa vastaanottavana lisäeläkelaitoksena rajat ylittävä siirto johtaa rajat ylittävään toimintaan, eläkekassan merkitsemisestä vakuutuskassarekisteriin sovelletaan, mitä 157 g §:ssä säädetään.

157 s §

Finanssivalvonta voi saattaa sen ja siirtävän tai vastaanottavan lisäeläkelaitoksen kotivaltion toimivaltaisen viranomaisen välisen erimielisyyden, joka koskee lisäeläkejärjestelyn siirrossa sovellettavaa menettelyä, toimenpiteiden sisältöä tai toimivaltaisen viranomaisen toimimatta jättämistä, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdassa tarkoitettuun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen neuvoo-antavaan sovittelumenettelyyn.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2019.

Eläkekassa, jossa on tämän lain voimaan tullessa vähemmän kuin 100 lisäeläketoinnissa vakuutettua, voi ilmoittaa Finanssivalvonnalle, että eläkekassa harjoittaa toimintaansa tämän lain tultua voimaan niiden vakuutuskassalain säännösten mukaisesti, joita sovelletaan sellaiseen eläkekassaan, jossa on vähintään 100 lisäeläketoinnissa vakuutettua. Jos eläkekassa peruuttaa ilmoituksensa, sen toimintaan sovelletaan peruuttamista seuraavan tilikauden alusta lukien niitä vakuutuskassalain säännöksiä, joita sovelletaan eläkekassaan, jossa on vähemmän kuin 100 lisäeläketoinnissa vakuutettua.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta vakuutuskassalain 82 a §:n 4 momentin nojalla annettua säännöstä eläkekassan vastuvelan ja eläkesäätiön eläkevastuun laskemisessa käytettävästä enimmäiskorosta sovelletaan eläkekassan lisäeläketoinnin vastuvelan laskemisessa kunnes Finanssivalvonnan tämän lain 82 a §:ssä tarkoitettu määräys vastuvelan laskemisesta käytettävän koron enimmäismäärästä on voimassa.

ETA-lisäeläkekassa saa edelleen harjoittaa sellaista rajat ylittävää toimintaa, johon sillä on tämän lain voimaan tullessa voimassa oleva Finanssivalvonnan lupa.

ETA-lisäeläkekassan hakemus rajat ylittävän toiminnan aloittamiseksi, joka on vireillä tämän lain voimaantullessa, raukeaa.

Eläkekassan, joka on ulkoistanut lisäeläketointia palveluyritykselle, ennen tämän lain voimaantuloa, on ilmoitettava ulkoistamisesta Finanssivalvonnalle kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2018

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Sosiaali- ja terveysministeri Pirkko Mattila